Whitintonus
Græm. pars prima v. vi.
W. de W. 1526.

BIBLIOTHECA COLLEGII ANGLICANI

Quædam apud autores poter[illegible]

¶ Annotatio.

¶ Quedã ex iis apud autores legũtur etiã in aut. licet rarius. Persius. Excepto si quid mãsuri rubrica vetauit. Cicero de oratore. Nihil sane ad rem pertinet ea qua in re discrepauit ab Anthonij diuisiõe. Catulus in Egnatiũ. Et dens hybera defricatus vrina. tanch fricari ductu. Horatius in odis. Intonata fluctibꝰ. a tonari. Fons per regulã dixit. Coptas eius domgnerunt. Apuleiꝰ. vj. meta. Europã tauro supercubasse dixit. Hiero. in Ezechiele cã. xviij. Quare mater tua leena inter leones cubauit. Apuleius. j. meta. Precisa gula aperiri. Manilius li. v. Aura per extremas resonauit flebile ripas. Horatius Magna sonaturum des nominis huius honorem. a sonari. Seneca de cõsolatiõe ad Albinã. Ad summam emicaturus. ab emicari. Suetonius i cesare. Ne anticipiti quidem vnch fortuna preteritis dimicasset. Plynius. Aegyptij naues plicatiles humeris transferunt. a plicare plicatum ductum Priscianus cum Diomede dicit necatus ferro. nectus alia vi peremptus. Sed differentia sepe confunditur. Suetonius in Syberio. Hostes fame necauit. Cicero apud Macrobium saturnalium li. iij. ca. iij. flammam ex ligni vi ibiꝰ factam/atch ibi inclusam fumo necatũ. Valerius maxi. li. vi. viros suos veneno necauerat. Quintiliane/fame necatus dixit. Cicero. Enectus siti Tantalus. Horatius. Bos est enectus arando.

Uetauit.
Discrepauit.
Defricatus.
Intonatus.
Domauit.
Cubauit.
Seruauit.
Sonauit.
Micauit.
Dimicauit.
Plicauit.
Necatus.
Necauit.
Nectus.

...m dixit .x. meta. halcyone lach: ymas: ⁊ q̃ par admonet
abs... p... ...opertius etiã licenter restaurit dixit li. ij. Necsi post stygias
aliquid restauerit vndas. Lauo etiam olim fuit tertie cõiugatiõis. Horati⁹. Otia
manuscq; tua lauinius. Feronia lympha.

to adde/or

.i. cõiugatiõis. .i. cõposita a do. to encrease.

Terni sunt flexus quæ do componit/vt addo.

to be sure- to compas/or
ty for. to sell. to dystroye. to beset.
.s. flexus. do. do. do. do.

Sunt primi satis/ & venun/ pessun/ quoq; circun.

¶ Addo sigt adiũgo. Uenũdo/a venũ supino a veneo/et do das. sigt res permutare et cõtractu/et cõuentione. Satisdo/fide iubeo/ pmitto per vadem/ siue fidẽ nies pignori do. ⁊ reipa certifico. Pessundo cõculco/repmo/⁊ pessum do. hoc est cedo vel retrocedo. Circundo circũsto/vel circũfundo/vel circũsepio.

¶ De ijs quæ tam actiue q̃ passiue prætereunt.

to stakker/
to soupe. or stuble. to swere. vt cenaui/vel cenatus sum.

Cœno cum titubo / iuro dant atus & aui.

to drynke/or properly
to boll/or quaffe.

Præterito. poto potaui & potus habebit.

¶Cœno/as/cenaui. hoc est vespertinã refectiuncũlã facio. Titubo est pedibus vel ligna insistere non valeo: sed hinc inde vacillo: vt ebrij aut infirmi. Juro/as. a iure fit. Nam iurare proprie est promittere quippiam/adhibitis etiã testibus ita seruaturum/acsi ius esset. Poto/as est idẽ qõ bibo. sed bibere est necessitatis/potare autem luxurie causa. confunduntur tamen.

¶De formatione compositorum.

te teche cõtrary

þ loue agayne. and the truthe. to redde agayne.
vt redamo/aui. dedoceo dedocui relego relegi.

Simplicium norma formabis compositiua.

a. audio. vt a maneo mansi venit immineo/es/imminui
exaudio/is/exaudiui. contra naturã primitiui. de quo inferius.

Omnibus in verbis/ni regula certa negarit.

¶Secunda coniugatio.

to be styll/or
to peace. to teche. to de hote.
.s. syllaba. vt sileo silui. doceo docui. caleo calui. .s. cõiugatiõis.

Es in ui versa formabunt verba secundæ.

Lucanus li. iij. Absorpsit penitus rupes & tecta ferarũ. Aug. li. vi. cõfe. Burges ab sorbuerat enim sanna Circensium Cicero li. ij. philippicorũ. In sanguinẽ ciuilem exhausit. vel potius exorbuit.

to commaunde. sorpsi (to suppe). sorbui.

Præteritum. iubeo iussi. psi sorbet uiq;.

to call. cio cis ciui. idem. to spyne.

Et cieo ciui (vt cio quartæ) dat neo neui.

to grate as a
to the/to crake
as a carte/to
crasshe as a
vt stridi. vidi. sedi. tree fallynge. to see. to syt.

In di des mutant stridet video sedeoq;.

Strideo est sonũ violẽtũ facio/vt currus nõ linitus facit. Calepinus dicit strideo stridui/quo (nescio) autore. dicitur etiam per tertiã strido/is/stridi.

vt arsi. suasi. risi. to brenne. to cõsevle to langhe.

Si faciunt ex des ardet/suadet quoq; ridet,

to shyne. to wype or make clene.
vt fulgeo fulsi. or et fulgo tersi. tergo tersi. or et tergeo/gis.

In si verte geo quoties l/pręuenit aut t.

Beo.
Dicitur etiam sorbo/is. tertie cõiugationis.
Cieo.
Deo.
Geo.

to increase. to be acolde. to mourne.
auxi. frixi. or et frigo/is. luxi. to shyne.

Geo. Augeo/ frigeo, lugeo xi ex geo. luceo luxi.

olui to smell.
to put oute. deleui. diuisas syllabas. olim. oleui.

Leo. Deleo dat leui. sed ui dat olet, dedit eui.

to growe or wexe
to sacrifyce. to go out of vse. to growe in vse.
vt adoleo adoleui. obsoleo obsoleui. inoleo inoleui. apud antiquos.

Dant eui sua nata, dabant per ui tamen olim.

Olui. Horat. epist. Una fere dulces oluerunt mane camene. Martialis. Atq; oluere lares comessatoris lyeo. Olim oleo facit oleui. vnde oletū stercus humanum: qr valde male olet. Persius. Ueto quisq; faxit oletum. Ueteres dicebant olo olis pro oleo Plautus. Olunt edes arabicas. Composita ab oleo vsitatius preterēūt in eui/ q; ui. Plynius. Hoc in totū exoleuit. Tullius. Exoleunt iam ista oratio. Virg. Tu cui mox adoleuerit ætas. Augustinus. Miror apud quosdā infideles vnde tā pernicious error moluerit: vt super tumulos defunctorum cibos & vina conterant. Reperiuntur in ui diuisas syllabas: sed apud antiquos. Plaut⁹. Dij deeq; te perdāt oblusti allium.

Olui.
Oleui.
Oletum.
Olo.is.
Exoleuit.
Adoleuit.
Inoleo/

to dwell with or to gyder. to remayne. to persewere/or cōtynue.
vt cōmaneo cōmansi remaneo remansi. pmaneo permansi.

Neo, Dat maneo mansi cum cunctis compositiuis

to stande out or to
to contynue longe. to appere or shewe. to hange oner. shewe fer of.
obmaneo obmansi. vt eminco eminui. immineo/mui. pmineo/mui.

A quotquot retinent. per ui sed cætera formant.

to wrythe/to wraste/
to mytygate/or to swage. to calt/to turne/ to torment. to cleue or stykke/to doute/ to remayne or abyde.

Ceo. queo Mulceo mulsi, torqueo torsi, hæret dabit hæsi.

Reo, to beware or to/mouc/or
to cherysshe. to auoyde. angre. to wynke vpon.
vt fouco foui. caueo caui. mouco moui. or & conniuo/uis. tertie.

Veo. Exueo ui formes. ui dat conniueo vel xi.

De iis quæ duplex habent præteritum.

to please.

Preteritum ijs duplex. placeo placui placitusq;.
to dyne. to lakke or mysse.

Prandeo dat prandi vel pransus. dat carcoq;
to be open.

Cassus vel carui. pateo patui quoq; passus.
to deserue/to do for/
to get.

Dant ambo mereor/mereo/merui/meritusq;.

¶ De neutris quæ more passiui pręterēunt.

to mourne/or to be heuy/or sadde; to be wount or accustomed.
Mœreo pro luget mœstus. soleo solitus sum.
to be gladde/or ioyfull. to darre or to be boolde.
Gaudeo gauisus format, sic audet et ausus.

¶ De impersonalibus duplex preteritum habentibus.

to be wery or yke. to be sory/to haue pyte
Tædet pertesum donat miseretq; misertum.
to be ashamed/or ashamed. pudet est in ijs que turpiter fiunt
piget in ijsq; cū damno aut malo fiunt.
Atq; pudet puduit, piget emittit piguitq;
a tedet. a pudet. a piget. quāuis rarius.
Tæduit est puditum/pigitum quandoq; reperta.

¶ Tedet impersonale facit pertesum. Virg. iiij. enei. Si nō ptesum thalami. tedeq; fuissēt. Reperitur etiam teduit. Hieronymus in ecclesiastico. Iccirco teduit me vite mee. Miseret etiam misertum est. Teren. in heauton. Sic medij amabunt vt tuarum miserum est fortunarū. Aliqui dicūt etiā a miseret miseruit/sed vix aut fi ne autore. ¶ Pudet facit puduit ¶ puditū est fm Prisciā. Sil. x. Mens abijt puduit q; fugę. Recte dicimus puditurum. Plynius li. xxxvj. ca. xv. Quū puderet viuos/puditurū esset extinctos. Plautus semel tantū cū ablō pudet contraxit in bacchidibus. Neq; me/neq; te/tuis intus puditum est factis que facis. Piget facit piguit ¶ pigitum est. Statius li. vij. Nec pigitum paruosq; lares humilesq; subire. Pudendum et pigēdū gerundia sunt, vnde nomina pigendus et pudendus. Gellius. Neq; pudēda dico/aut penitenda. Cice. de ora. Nō enim pudēdo/sed faciendo. ⁊c. Qui. Adde fidem nulla parte pigēdus erit. Nec verba impersonalia aliqñ psonalia legūtur/sed i tertia persona tantū. Teren. in Adel. Hei mihi nō te hec pudent. Lucanus li. viij. Semper metuit quē scia pudebunt. Teren. in Phor. Quare obsecro ne plus minusve faxit. quod non poste a pigeat.

Pertesum.
Teduit.
Miserum est.
Miseruit.
Puduit.
Puditum est.
Piguit.
Pigitum est.
Pudendus.
Pigendus.

¶ De ijs quæ primā preteriri geminat.

to byte or checke. to promesse/or to be surety for.
Dat mordere momordi, sic spondere spopondi,
to croppe/or loppe trees/to shame. inde tonsor barbarū. to hang/or to weyghe.
Dat tondere totondi, sic pendere pependi.

¶ Exceptio.

to byte or checke agayn. to answere. to loppe downe. to very/or pondre.
vt remordeo remordi. respondi. detondi. appendi.
Si componantur geminantia/nō geminantur,
retaliare figt.
to lerne. to aske. to gyue. to requyte. to rēne downe, to ren before
qō facit didici. popposci. dedi. repupugi. decucurri. precucurri.
Ni disco/posco/do/ repungo/ curroq; de præ.

Apud veteres geminabant. Varro. Detotondérat forcipibus. Ennius. Detotondi agros letos atq; oppida cepit. Plautus in aulu. teste Gellio. vt admemordit hominem. vbi e pro o posuit veteres e pro o in iis geminatis posuerũt. vt memordi/spopondi/tetõdi. autore Gellio li. vij. ca. ix. Plautº in tigre apud Gellũ priemorsisset dixit. liquet igitur veteres olim dixisse mordeo momordi, vt rideo risi.

¶ Tertia coniugatio.

to lycke.	to drynke.	to scraiche.
vt lambo lambi.	bibo bibi.	scabo scabi.

Bo. **Præteritum terne formans/ex bo facies bi.**

to wryte .s.sum to be wedded/or maryed.

Sed scribo scripsi dat, nupsi nuptaq; nubo.

Lambuit a lambo diuusq; Hieronymus effert.

¶ Diuus Hieronymus li. iudicũ. In trecentis viris qui lambuerãt aquã liberabo vos. Ibidem. manu et lingua lambuerat aquas. Frequentius tamen lambi.

vt accũbo/bis/accubui.

O mutant in ui (tamen m dempto) cubo nata

to lyeby.

to sytby or at the table.	vt accubo/bas/bui.
vt accumbo/bis/accubui. cõiugationis.	littera m.

M quoties retinent terne sunt. hac sine primæ.

¶ Cõposita a cubo quoties m/ram habent in cõpositione sunt tertie cõiugatiõis vt occũbo/is. qõ morti sigt/Sed sine hac litera m/sunt prime. vt accubo/bas. quod idem sigt. Virg. Nec adhuc crudelib⁹ occubat vmbris. i. iacet mortuº. Idem. Seu versare dolos/seu certe occumbere morti. Secubo/as. et secumbo/is. idẽ qõ seorsum et separatus cubo. Proper. Miles depositis annosus secubat armis. Liuius li. xxxix. Per iocũ adolescens vetate ẽ mirari si per aliquot noctes secubuisset. Accubo/as. iuxta cubo. Sueto i cesa. Theatrũ sumine magnitudinis Tarpeio monte accubãs Accumbo secº sigt. in mẽsa sedere. Virg. Tu das epulis accũbere diuũ. Concubo/as. et cõcũbo/is. p simul dormio. Decubo/as. et decũbo/is. quasi deorsũ cubo. Apuleius. Decubãtẽ excitaui feram. Colu. li. vij. Est etiã post dormiturã molliorẽ generis bos q decũbit i sulco. Decumbo/is. sigt etiã morti. Incubo/bas. et incũbo/bis. idem signt qõ istare. inniti. insidere. inherere. Virg. Ponto nox incubat atra. plyni. Celũ cardini suo i. terre icũbit. Recubo/bas. et recũbo/bis. idẽ qõ iaceo. desco. Virgilius. Tityre tu patule recubãs sub tegmine fagi. Idẽ. In te ois domº inclinata recũbit. Succubo/bas incor. hic succubi demones q̃ sub specie mulierũ viris subũciũtur: vt incubi mulieres ineũt. Succũbo subeo. habet tamẽ cubo composita q̃ nõ habet cubo. vt excubo et nõ excũbo. Supercubo et non supercũbo. Similiter cũbo habet cõposita q̃ cubo nõ admittit. vt discũbo/nõ discubo. procũbo/nõ procubo. idem tamen preteritũ et supinum est omnibus in ui/et in itum.

to saye/	to leyde/or
or specke.	to wedde.
vt dixi.	ductum.

Co. **Ex co formabit xi. dico sic quoq; duco.**

	te ouercome/
to sirke.	or subdue.

Ico vulticis. format vinco quoq; vici.

to beholde/or loke.	to entyle forthe.
vt aspicio aspexi.	p blãditias educo.

Icio. **Ex icio facies exi, solum elicio dat**

to entyse fro. to allure.

Inspicio.
Aspicio.
Allicio.
Illicio.
Pellicio.

Elicui, legitur sed pellicui / alicuiq;.

to make to cast / or to throwe / or flynge.

Feci donabit facio, iacio quoq; iẽci.

¶ Specio speris speri. idẽ qõ video. sed iam exoleuit. Eius tamẽ composita in usu manẽt. vt aspicio aspexi. Inspicio inspexi. cẽ. Insuper lacio / cis / lexi. idẽ qõ fraudem duco. a lar. i. fraus iam obsoleuit. Eius tamẽ frequentatiuũ lacto / as. i. p blanditias illicio. in usu est. Cõposita vero a lacio mutant a in i. vt allicio. i. blande attraho. Illicio induco. Pellicio pertraho. et faciunt allexi. illexi. pellexi. Teren. is senem per epistolas pellexit. Legitur allicui pellicui (cuius rarius) ꝛ vt quidã sentiũt potius ab alliceo ꝛ pelliceo secunde. Piso apud Priscianũ. Cuius vnius pmio multorum allicuit animos. Varro. Deide vbi pellicuit dulcis venis vnda saporis. Elicio tamẽ solum elicui formatur. Liuius li. iiij. Ad colloquium patrem elicuit. Habuit tamen aliquando elexi electum. vnde electo.

abstineo / veniã do / seruo (to absteyne / to pardon / to saue)

A parco facies parci, donatq; peperci. Sco.

to fede. to knowe. to growe. to be customed.
vt pasco paui. nosco noui. cresco creui. suesco sueui. qõ et suetus fũ.

In sco quod finit / sco dempto ui sibi sumit.

to lerne. to couet / or to growe. olim glisci ꝛ gliscitum.

Disco dat didici. gliscio non præteritum dat.

caput inclino / cõcutio ve. conniueo.
to nod with the hed / or to shewe a syne. to aske of ryght or duty.

Dat conquiniscio conquexi, posco popposci,

coerceo / cohibeo / domo. separo vel dirimo.
cõpescui (to refrayne) dispescui (to dyuyde)

O vertũt in ui / cõpesco disco (quoq;) pesco.

Plynius. Nilus Aphricã ab ægypto dispescuit.

¶ De continuatiuorũ præteritis.

Præteritum patris dant in sco continuata.

I am fatte.

vt pinguis a pinguesco. i. pingueo iam. hic capo pinguit. i. pinguefit.

Præsentis sensum patris quod continet in se.

¶ Aliqui censent verba cõtinuatiua sine effectiua i sco carere preterito. quibus refragatur Vallẽsis distingues preteritũ cõtinuatiuorũ a preteritis primitiuorũ dicens pinguit a pinguesco significat illud quod iam effectũ est pingue. pinguit a pingueo significat illud quod fuit pingue. Ouid. meta. iiij. dixit. Protinus imbutum celesti nectare corpus. Delicuit a deliquesco.

to clymbe / or to go vp.
vt scando scandi.

Ex do di formes, prendo di non geminabit. Do.

to bende a bowe. to hange vp.
to charge a gonne. to wey or pondre / or to peyse.

Tendo tetendi dat, pendo formatq; pependi

¶ Solus Alexander precepit prendo facere prendidi: cui nullus grammaticorum astipulatur. Et licet Hieronymus vsus sit prendistis. Valla tamen dicit literam deprauatam. ꝛ dici debere prendidistis.

Præte, & supi, verbor. B. j.

Tendo

¶ Tendo/is. a tenuē q do. sīgt extendo vel extraho. Aliqñ p trāslatiōē insidior & vt tēdere laqueos. Aliqñ conart. aliqñ tētoria figere. aliqñ offerre q protēdere. Et quando pergere. vt tendimus in latium.

to dryue in to powre forthe
vt fidi. fudi. fondre. or shede.

In di do vertunt (n dempto) findere fundo.

scidi (to cut/or dyuyde) to bete/or knocke/or punne.

His addas scindo. format tundo tutudiq;.

Scindo scicidi Descēdo descēdi.

¶ Scindo apud veteres geminabat primā preteriti scicidi. Actius apud Priscianum. Nō ergo a scia (vti predicāt) scicidit at pect°. Descēdo etiā olim descendo fecit Valeri°. Antias apud Gelliū. Deinde funere locato/apud forū descendo. Et paulo post. Verius apud eundem. Ego mirabar quo modo mihi descendiderant.

to buylde/or set togyder.

.s. cōiugatiōis. vt condo condidi.

Cōposita a do.

Di duplicant ternæ quę do dat cōpositiua.

to hyde.

Abscondo dabit abscondi. nunq; geminat di.

vt playe or mocke. to hurte. to shytte.
vt ludo lusi. ledo lesi. claudo clausi.

do post vocalem.

Do si vocalis/vel diphthongus præit/in si

to rumme as an asse. de quo in scōa cōiugatione.

Vertitur. at rudo dat rudi. stridoq; stridi.

to stryke or bet with a hābre/or to pyrute.
ferrū percutio vt aliquid ex eo fiat. to let a farte.

Cudo dat cudi/nō cusi, pedo pepedi.

to lyght as a byrde. a sedeo mutat. to fall. to truste. olim fidi habuit.

Sido dat sedi, cecidi cado, fidoq; fisus.

Cudo.

¶ Cudo/is. Diomedes cū Charisio q Phoca/ausi vel ausi tū pterito habere asentiūt; qō authoritate pbari nō pōt. Idco Prisciamus dicit habere cudi tātū. Virg. i. enei. Ac primū silicis scintillā excudit achates Suscepitq; ignē foliis. Excudit (Seruio teste) est pteriti tpis. Diomedes pnūc Virgil. i. locū affirmat meli° habere cudi.

cū diphthongo.

Verbero/scindo/neco/signans dat cædo cecidi.

to departe. to gyue place.

Cessi dat cedo/discedo siue locum do.

Cedo.

¶ Cedo sīgt verberare vel flagellare. Teren. Verberib° te cesum in pistrinū dedā Dane. Item excidere. Cice. Aut eius partes: quasi mēbra quedā cedēda. Sīgt etiā occidere q necare. Virg. ii. enei. Ceduntur vigiles.

¶ De cōpositis a cædo & cado/& cedo.

to kyll. to cut downe.
occido. excido. abcido to cut ero.

Longam compositis i/præbet cædo cecidi.

to fall downe. to fal in. to fall fro.
vt occido. excido (to fall fro) incido. decido.

I curtam cado dat, e longam cedoq; cessi.

to drawe. to cary. to couer. to gyddre.
vt traho traxi. veho vexi tego texi. to rede. vt colligo collegi.

Ho. Go.

Ex ho/go/facxi, legi lego, nataq;. præter

to vnderstãde. to lone. to despyse.
intellexi. dilexi. neglexi.

Hæc intelligo / diligo / negligo, quæ faciunt xi.

to blowe a trompet. Hiero. li. nueri. Si semel clanxeris.
toba sono vel cano. venient ad te.

Clanguit a clango legitur raro tamen vsu. annotatio

Ago habet supra. xx. sigta de quib⁹ Calepinũ consule.
to do. to dryue. to lede. to rule. to lyue.

Aegi format ago, rego rexi. degoq; degi,

to [illegible]che. to shyne. to broke or barst.

Tango facit tetigi, si fulgo. frangoq; fregi.

to rechate / relagge
to pryche. or checke agayne.

Dant punxi raro, at pupugi pungo atq; repungo,

vt compungo conpunxi. inde compunctus penitens.

Sed punxi solum formabunt cætera nata.

¶ Dicitur a fulgo / gis. a fulgeo / es. Virg. vi. Ille autẽ partibus quos fulgere cernis
I armis. Idẽ li. ix. Auroq; effulgere fluct⁹. Luca. li. x. Fulget gemma toris et iaspi- Fulgo Fulgeo
de fulua supellex. ¶ Pungo pupugi sepius q̃ punxi facit. idem qõ stimulo / vel mor- Pungo.
sum a aculeum infigo. Veteres autor est Sellius) dicebant pepugi. ¶ Repũgo sigt Repungo.
vicem reddere / retaliare vel remordere: a facit repupugi. Cice. Catulo Darẽt mihi
apsi alsũ Publiũ / i quo possim illorũ animos mediocriter lacessitus repungere. qũ
aũt de ratione vel calendario loquimur facit repunxi. Autor est Priscia. Cetera
cõposita faciunt solũ punxi. vt cõpungo cõpunxi. i. totum pungo / ferio. Idẽ cõpun- Expungo.
ctio dolor de peccatis. Expungo foras mitto. Dispungo expello amoueo. Dispungo.

to synge.

Præteritum triplex dat pango, nam cano signans,

inde compingo. to
to ioyne togyder.
to ioyne or pece. to make a cõuenaũt.

Dat panxi, iungo. pegi. pepigiq; paciscor.

to make water / or to pysse. nisi apud veteres solum.

Meio dat minxi. nunq̃ aut raro lego mingo. Io.

¶ In io per i / cõsonantem vnicũ legitur verbũ meio / qõ minxi mictũ facit. a ipẽ est
qõ vrinã facere. Persius. Sacer est loc⁹ / pueri extra meiite. Hora. ii. sermonũ. Di-
rior aut forme melioris metat eodem. Marti. Miristi currẽte semel Paulinę carri
na. Meiere vis iterũ / tã palinurus eris. Iuuenalis. Cuius ad effigiem nõ tãtũ me
iere fas est. Catullus. Meientis mule cunnus olere solet. Et quanq̃ in quibusdã li-
bris legitur mingẽtis mendose tamen olim doctissimorũ testimonio. etiã in sacris
literis. Nõ reliquit vsq; ad mingentem ad parietem. librariorũ vitio fit. vbi dicere
tur metentem. Et licet olim dixerũt migo / p quo nos meio. tñ elegantius est meio.
a vix vsq; reperitur migo. A meio cõposita immeio a permeio. Hora. hũc permin-
gerũt calones. A meio mictito frequẽtatiuum. a micturio. Diomedes dicit. Meio Meio.
meis. sed in vsu est minxi.

to go.
to wype / or pergo perrexi.
make clene. to dowke to sprynkle. to ryse vp.
vt terbo tersi. mergo mersi. spargo sparsi. vt assurgo assurrexi.

Ex go cum præit r / fac si, rexi rego nata, Rantc go

to frye. to bowte or to fetche a cõpasse. to turne downe

Dat frigo frixi. nil præterit ambigo vergo.

Ambigo. ¶Ambigo/is. er am ꝛ ago. b. interposita euphonie causa. sigt circũago ꝛ circũdo/ vel dubito. nullũ habet preteritũ aut supinũ apud doctos. licet abactum. vnde abactus. i. circundatus. Itidẽ vergo/is. quod versi versum debuit facere: sed neutrũ est in vsu. Nec qõ Diomedes dixit verxi. ꝛ sigt declino. quanq; aliqui precipiunt ambegi: nusq; legitur plus valet doctorum autoritas.

Vergo.

to quenche or restrayne.
vt restinguo restinxi. nunc vnxi facit apud doctos.

Guo. Ex guo xi formes. vnguo per ui dedit olim.

Stingo. ¶Stinguo stinxi stinctũ. obsoleuit signo deleo. ei⁹ tamẽ cõposita in vsu sũt. Extinguo extinxi. i. deleo/occido. Instinguo immitto inspiro. Restinguo extinguo vel cohibeo. Distinguo discerno. vnguo guis vnxi. fm priscianũ ꝛ Calepinũ dicũtur. quasi vnũ ago. vngendo enĩ vnitur ꝛ copulatur caro. At. Seruius vngo semp sine u/ante o scribi censet. cui astipulant docti. licet olim dicerentur vnguo vngui. Tinguo cũ u/post g. teste Capro. i. immergo. colorem indo. vt tinguo pannũ plures tamẽ dicunt tingo sine u. vt est illud. Qui intingit mecũ in paropsyde.

Instingo.

Distingo.

Ungo.

Tingo.

To. Mo. Xo. To. O mutant in ui: lo/mo/finitaq; xo/to.

¶Preteritũ in ui diuisas syllabas emittunt finita in lo. vt colo colui. p adoro. veneror. exerceo/habito/diligo/duco/orno. Finita in mo. vt gemo gemui. qõ est sonũ e pectore pre ãgustia emitto. sigt etiã canere et flere: sed iis ferme auibus q̃ flebilẽ vocem emittunt. vt turtur. palumbus ꝛc. Finita in to. vt necto/is/nexui. pro ligo. Dicitur etiã nexo/as/ui. i. eadem significatione frequẽtatiua a necto/is/nexui vel nexi. Finita in to vt sterto/is/stertui. i. dormio ꝛ sonũ altum dormiendo emitto.

Colo.

Gemo.

Sterto.

¶Exceptiones.

to put forthe/or aback.
cijcio/remoueo. to plucke. idem qõ extirpo. amoueo. trahe.

Dat pepuli pello, vello velli quoq; vulsi.

to praise or manifye. to lyfte vp.
to toke vp or bringe vp or to haue a chylde by. vt extollo extuli. attollo attuli.

Sustulit & tollo donat, sua nata tuli dant.

to syng with instrumẽt. to salte or sprynde with salte.
psallo psalli cũ p. sallo salli sine p. to deceyue or begyle.

Dat cum vel sine p li sallo. fallo fefelli.

Uello velli vel vulsi. Virg. Cynthi⁹ aurẽ vellit ꝛ admonuit. Idẽ. Nec prius Anchises cineres manesve reuellit. Seruius negat vulsi latine dici: sed fallitur. Luca. li. iiij. Castrorũ siccas de cespite vulserat herbas. Tollo a suo ꝓposito sustollo sustuli mutauit olim geminato preterito tetuli. Terẽ. i an. Nũq; huc tetulissem pedẽ. sigt leuo. vt tolle caput. pcapio ꝛ aufero. Hora. tolle q̃relas. Paup eni nõ est cui rerũ supperit vsus. Et differo. Plau. Omnes tollo ex hoc die in aliũ diem. Et suscipio. vt sustulit ex ea multos liberos. Et nutrio. Terẽ. Quicqd̃ pepissent decreuerũt tollere.

Uello.

Tollo.

s. olim.

Cæculit a cęllo quondam. sua nata culi dant.

to stryke. pcello ad animũ/percutio ad corpus.

Perculit & perculsi percęllo quoq; format.

Cell. ¶Acello/is. i. cedo ꝛ frãgo. cecidi. quod eroleuit. venit pcello/qõ pculi ꝛ perculsi facit. rarius tamẽ perculsi. ꝛ procello eiusdẽ signionis. idẽ qõ percutio ꝛ euerto. pculi et recello recidi pro humilis fio ꝛ reclino. interdum actiue sigt reclino.

cellui in preterito.

Celluiꝫ & cello ſine diphthongo & ſua nata.

¶ Cello ſine diphthongo idē qđ cedo ceſſi. iam obſoleuit. eius tamen cōpoſita tā ſecunde q̄ tertie coniugationis in vſu ſunt/ꝛ preteritū in ui faciunt. vt excello vel excelleo excellui idem qđ precedo vel ſupero. Inde excelſus et precelſus. Lactā. li. vii. Qui oēs licet eloquentia excelluerunt.

¶ Exceptiones.

	to drawe wyne/or ale/ to ſpeke or ſhewe.	
vt prompſi. ſumpſi.	profero/eloquor/expono.	to take vpon.

O vertunt in pſi cum p/promo quoq; ſumo, Mo.

to kymbe/or to dreſſe.		
otno mari= me capillos.	to preſſe or pynte/	
to take awaye.	to tred vnder.	to bye.

Et como dęmo, preſſi premo, vult emit emi.

¶ Promo/is. ſigt extraho vel profero. Plaut°. Prompſiſti tu illi vinum. Et eloquor lactan. li. v. longū eſt vniuerſas virtutis ſpecies pimere. Etiā expono. Virg. Aetiq; cauo ſe robore promunt. Inde promus q̄ eſculenta et poculēta promit. ſicut condus qui condit. Sumo ſigt multū ꝛ pene nimiū mihi tribue. Cice. p planco. Quanq̄ nō mihi tantū ſumo iudices/neq; arrogo. Sigt accipio. eligo. cōduco. cōſumo. impendo. Conſule Calepinū. Como/is. otno maxime capillos. Demo/is. aufero. Premo is. calco/vel iuuter aliqđ rei cū pondere. Item firmo. vero effodio. inſequor. inſiſto. vrgeo. abſcondo. expello exhibeo. Conſule Perottū. Emo q̄ cōparo aut mercor.

to foolde.	to bynde.	
vt plexi vel plexui.	nexo vel nexui.	to kynde. to knyt or bynde.

In xi/ſiue xui/mutant cto pectere/necto. cto.

to turne.	to foolde.	
nexi. plexi. to bende	to punyſſhe.	to turne.

In xi cto flecto plecto. verti dato verto.

Flecto ſigt inclino. voluo. duco. curuo. moueo. Plecto ſigt pcutio vel puni. ꝛ orati°. Quicquid delirāt reges plectūtur achiui. Etiam pro flecto inuenitur aliqñ habere plexui. Hiero. li. iupicū. Si ſeptem crines capitis meriticio plexueris. Pecto etiam olim pectui fecit/vnde pectitū. Columella xxxi. Preparate iunt et pectite lane. Et alibi. Nemus vbi iam pura diſcrimine pectita tellus.

to ſhere coue.	to aſke.	to ſende.

Meſſuit a meto. peto tiui. mittoq; miſi.

	plyntue. Lactuca ſyluęſtris ſan=	
Pro repreſēto. Ut ſiſterēt eū dño. i cuāgelio.	guinem ſiſtit.	
to make to ſtande/or to ſtoppe.	a ſtatuo.	

Siſto ſtiti actiuū/cum natis/dat ſtatuiq;

Interdum. neutrum ſtetit a ſto præterit/aut nil.

Siſto/is. actiuū habet ſtiti in preterito/ꝛ ſtatū in ſupino/ex ſententia. Gelliꝰ licet Priſcia. nihil habere dixerit. ꝛ ſigt ſtare facio. vt ſiſte lachrymas. i. fiere deſine. Si ſto neutrū vel a ſto ſteti mutuat/vel nullū habet preteritū neq; ſupinū. ꝛ ſigt idē qđ ſto ſtas. Et° cōpoſita habēt idē pteritū cū cōpoſitis a ſto. ꝛ idem ſigñt Aſſiſto aſſiti idē qđ aſto aſſiti. Cōſiſto ꝛ cōſto. Reſiſto ꝛ reſto. rē. Aliqñ ſiſto a ſtatno capit pteritū. Plau. in Bacchi. Nauem ex templo ſtatuim°. i. ſtitimus. hoc eſt ſtare fecimus.

to dygge. to flee awaye. to fethe/to rype/to dygeste.

Dio. Gio. Dat fodio fodi. fugio fugi. coquo coxi.

Quo. to shakē. quassi Carisio te- to shake or stryke.
moueo/cōcutio. ste non est in viu. vt cōcutio cōcussi.

Vult quatio quassi. formant cussi sua nata.

¶ Cōposita a quatio sunt concutio. percutio. decutio. Excutio. idē qđ expello. Incutio. i. insero. discutio. i. examino.

to sappe/
mono:= to suffre. to sowe. or turne.
syllaba. vt sino sīui. sero seui. voluo volui. to put or set.

No. Ro. Vo. In ui no, to, uo, mutes, pono posui dat.

to agre/or synge
to gyder. to dyscorde or Jarge.
to synge. vt cōcino cōcinui. eccino eccinui p diuisas syllabas.

Et cano dat cecini. no in ui vertunt sua nata.

Salustius tamen eccanui dixit (teste Seruio) per primā vocalē. verba Sal. primo historiarū sunt. Jussu Metelli cornu cines eccanuere. sed antiqtatē est secut⁹. Cano enī solebat habere canui q canitū. Diuus tamē Hieronymus/quo nihil tersius/ dixit in apio. Qui erāt tuba canituri. Habuerūt et⁹ cōposita etiā (Probo teste) preteritū accini. cōcini. cē. Unde in vigilia dñi canitur. De quo pphete pcinerūt.

to get.
idē qđ genero. to dresse with pytche/rosen/or ony thyng that deu ethlino est aliquid super induco qđ inhereat.

No. Dat gigno genui, lini aut liui lino leui.

Cerno olim cerni to cast downe/
fect Liui⁹. Stol- to sadde a hors/
de ferocē viribus to make a bed/
cernerat. to depryse/or to paue a stne=
to se or beholde. set nought by. te.

Cerno creui. sperno spreui, sterno q; straui,

to despyse. to lene or forsake.

Quo. Temno dat tempsi, linquo donat quo q: liqui.

Lino habet triplex preteritum lini liui q leui Quinti. in declamatione Cerl. Et ne đ scelerī impio deesset/mariti tui cruore parietē linisti. Colu. li. vltimo. Multi cū semel noua dolia vel seria crassa gummi liuerūt: vna in perpetuū gūmitione cōtenti sunt. Cato de re rusti. vbi temperate tenebit: cuminū indito/postea linito. Si recte leueris in dolium quinquagenatū pedū quattuor satis erit.

to breke/bruse/to punne.
cōtinuo. fricto. tundo. to ren.

Quæro quæsiui, tero triui, curro cucurri.

to ren before/or ouergo. to ren downe.
Precurri q pcucurri. decurri vel decucurri.

Prę, dę, sed iunctum/curri dabit atq; cucurri.

¶ Precurro facit precurri vel precucurri. Terē. in Heey. Una illarū interea p̄cucurrit. Plautus in Aug. We captas/qui tute ab naui clāculum alia via pcucurristi. Similiter decurro decurri vel decucurri. Virg. ij. Laocoon, ardens summa de curritab arce.

to bruſſhe/to roo te.
to drawe/to turne vp. to bere/or to
verri vel verſi. rari: bryngе.
us tamen verſi. to make or do. to bren or greue.

Ri vel ſi verro, geſſi gerit, vro dat vſſi.

Pro texo ſerui ſero, ſemino planto q; ſeui.

to ſet or plante. to afferme or graũt. to graffe/or bryngе in.
vt cõſeui vel cõſerui. aſſeui vel aſſerui. inſero inſeui vel inſerui.

Dant eui vel ui/ſero nata con, ad, ſimul inq;.

emitto vel circũfero aut
.i. pduiſas to cõpaſſe. to leue. extendo. circundo.
ſyllabas. circũſerui. deſerui. exerui. obſerui.

Diuiſas per ui tantum ſero cætera nata.

¶ Sero/is/ſeui/ſatũ. ſemino ſiue plãto. Lactã li. ij. Terrã ſtudioſe colui: ac vbiq; ſua manu ſeuit. Et generare. vnde ſatus. Et Iuppiter or deorũ ⁊ hoim ſator. i gentor. Aliqñ admouco/texo ordino. hinc ſeries. i. ordo. ⁊ ſic facit ſerui ſertum. Ennius. Quã tãto ſtudio ſeruit hinc ſertus/a/ũ. i. contertus. Lucanus. Accipitũ ſertas nardo florente coronas. Eius cõpoſita aſſero. cõſero. inſero. pretereũt tam i cui/q; in ui. Reliqua cõpoſita ſolum in ui diuiſas ſyllabas. vt diſſero diſſerui. i. enarro vel declaro. Deſero deſerui. relinquo. ⁊c.

.i. antiquo.

Dat fero nempe tuli cum natis de tulo priſco.

.i. antiquo. cum natis.

A fuo ſicq; fui ſum, ſed poſſum potui dat.

to take. to coueyte.

Cępi dat capio, format cupio q; cupiui.

to wyſe/to ſa=
to take fro uer as meet/or
vyolently. to haue a ſent.

Dat rapio rapui, ſapio ſapui atq; ſapiui.

to bere a chylde. to open. to perceyue.
to lyue. to bryngeforthe. .i. nata. vt aperio. comperio.

Viuo dat vixi, pario peperi, ſata quartæ.

¶ Sapio/is facit ſapui vel ſapiui. ⁊ ſigt ſaporẽ habere. vt hic cibꝰ bene ſapit. Aliqñ ſaporẽ indicare. vt hoc lac ſapit aduſtionẽ. Itẽ ad alia trãſfertur. vt verba tua ſapiũt ſtulticiã. vel hereſim. Aliqñ ſapiens ſum vel bene ſentio. Martialis. Nubere vis priſco: non miror paula ſapiſti. ꝓ ſapiuiſti. Nevius. Quanto ego plus ſapui. Plautus i rudẽte. Magis ſapuiſſet ſi dormiuiſſet domi. Aug. li. j. de ci. Tribulationis tpe ꝓbauerunt q̃s recte ſapuerint. Olim dicebãt ſapio/is/iui/ire. quarte. nũc tantũ terne. Eius cõpoſita deſipio ⁊ reſipiſco idẽ habent preteritũ cũ ſapio in iui. ⁊ ui. Deſipio eſt inſipienter ago. deliro et a ſapientia decido. Eius contrariũ eſt reſipiſco. Nã reſipio in vſu eſt raro. et ſigt ad mentẽ redeo. Deſipio ig vſu eſt. deſipiſco nuſq;. Lactantius li. vj. diui. inſti. Reſipiſcit enĩ ac mentẽ ſuã q̃ſi ab inſanie recipit quẽ errati pudet. Idẽ li. ij. Antliter deſipuit. Cic. M. Celio. In q̃ cũ obmurgaret q̃s nimio gaudio pene deſiperem. Cice. libro. iiij. ad atti. Vir aliqñ te autore reſipui. Afranius. Equidẽ nõ reſipui poſtq̃ pectus leticia eſt onuſtum.

to ruſtle or buſile.
to barſte.

Ex po pſi facies, dat ui ſtrepo: rumpo q; rupi.

Po.

¶ Uerbū desinens in po facit psi. vt scalpo. repo. depo. carpo. serpo. scalpo. Addunt aliqui crepo crepui quibus haud assentior/cum tertie nullo testimonio inueniatur coniugationis.

to prouoke. to to to se. to go to do.
vt lacesso lacessiui vt visi. facesi.

So. **Ex so fac ssiui. tantum si viso facesso.**

to go to take
or do.
capessi. aliqñ capessiui. to bake.

Atq; capesso/aut ui. de pinso pinsui exit.

¶ Uerba in so faciunt ssiui. vt lacesso ssiui. arcesso. accerso. i. eo. ad vocandū. Sed viso facesso. solum si faciunt. vt capesso. qō aliqñ facit ssiui. Augu. li. v. de ci. Eschines cum adolescens tragedias actit asset. rempublicā capessiuit. Pōpontius. Neq; molis mo lui neq; palmis pinsui.

to delaye.
to make sharpe. to accuse. with water.
vt acuo is. acui. arguo argui. diluo dilui to rayne.

Vo. **Semper uo mutes in ui. donat pluo pluui**

to buylde. to keruc. to ordre.
Calepinum lege destruo. habet multa significata.

Atq; plui. format struo struxi. sic fluo fluxi.

Pluo raro legitur/nisi in tertia persona singulari. Liui° li. ij. lapidibus pluuisse ferunt. In genesi. Non enim pluuerat dñs super terrā. Tibul. ij. Multus et i terris de pluerit q̄ lapis. Quintilianus. Cum cenaculum eius perpluceret.

¶ Quarta coniugatio.

vt audio audis audiui. coniugatio.

Iui præterito facit ex is flexio quarta.

vt audiui vel audij
per syncopam.
s tero. s sino. s. verbum.

Ni triui/siui/det ij quodcunq; dat iui.

¶ Omne verbū faciens preteritū in iui. potest per syncopā emittere in. ij. vt audij ui vel audij. his duobus exceptis. triui a tero/et siui a sino.

Cambiui. Campsi. Sancio. Amicio.

Carisius est author cū Prisciano.
to chaūge money. to enstable.
cambio cambiui vel campsi. ii. firmo/stabilio

Cambio ui vel psi. format xi sancio vel ui.

to clothe.
i. vestio. et inde amictus vestis.

Dic amicit per ui, per xi reperitur & iui.

Cambio/biui. vel campsi. i. muto pecuniā. Inde campsor. i. nūmularius. Et campsa frequentatiuū apud ennium legitur. Sancio est firmo proprie effuso sanguine p hostie immolationē. Luca. Romanas sancire volūt hoc sāguine leges. Pōpo. ij. Sanxerat ius vtile ciuitati. prosanciuerat per syncopā. Amicio facit amicui. teste Diomede. Brutus in laudatione Appij. dixit. Toga pretexta amicuit. Actius etiā amixit protulit. Inuenitur amiciui inde amictus et amiculum.

to come. to lepe.

Veni dat venio / ſalio ſalui / atq; ſaliui. Nio.

to here. p me- taphoram. to hedge / or to drawe vp. compaſſe.

Hauſit / & hauriuit facit hurio. ſepio ſepſi. Rio. Pio.

Quib. ſ. faſtorũ. Per flãmas ſaluiſſe pecus ſaluiſſe colones. Uirg. geor. iũ. Mollibus in pratis vnctos ſaliere per vtres. p ſaliuere dixit per ſyncopam. Haurio humorẽ excipio vel extraho. nunc audio. Uarro ad Cice. Quũ idẽ quoq; hauſerit. p hauſi uerit protulit. Uirg. enei. iiij. Uocemq; his auribus hauſi. Salio. Haurio.

to amende / to parche. to ſtuffe. to be horſe. to fele / or ſarſi. farſi. rauſi. to vnderſet. vnderſtãde.

Sarcio / farcio / raucio / fulcio / ſentio / formant. Tio.

to bynde.

Ex cio ſi, vinxi & vinciui vincio donat.

to open vt aperio aperui. to couer. operio operui.

Inq; rui mutant rio / nata parit, tamen in ri

to eſpye / or ſee. compert. to fynde by chaunce. repperi.

Hæc duo cõperio / reperis quod p geminabit.

De verborum ſupinis.

to ſoꝛynke. to ſkynne oꝛ to ſcale fyſſhe. vt bibi bibitum. deglubi deglubitum.

EX bi præterito tum ſumpto / conde ſupinum. Bi.

Supina verboꝝ formant a preterito. vt ea q̃ faciũt bi / tũ ſyllaba ad iuncta formãt ſupinũ. vt deglubo deglubi deglubitũ ſigt excorio / vel pellem vel cor ticem detraho. Tyberij verbũ eſt. Boni paſtoris eſt tondere pecus / nõ deglubere. Lambi et ſcabi carent ſupinis. de quibus inferius. Deglubo.

to ouercome. to ſtryke. vt vici victũ. ici ictum. to make oꝛ do.

Ci mutes in ctum cum c, facio dato factum. Ci.

to caſt / throꝛ we flynge / oꝛ hurle. to ryd oꝛ fynyſhe. vt confeci confectũ. to taſt awaye. abieci abiectum.

Et iacio iactum. formant ſua nata per ectum.

parco. to pardon / to abſteyne / to ſaue oꝛ kepe.

Parci dat parſum / faciet per itumq; peperci.

Parco / cis. ſigns abſtineo / q̃ quaſi paree vel parũ tango / veniam do / q̃ ab vltione abſtineo vel ſeruo facit parci / parſum. q̃ pepci parcitũ. Liui. li. xxv. Nec dũ eos Ca pue parſuros. Plyni. li. xxxiij. Italie parcitũ eſt / vetere interdicto patrũ. Uirg. Par cere ſubiectis q̃ debellare ſuperbos. Parco pro ſeruo. vt. Cui parcis hec / inde parq̃ qui ſumptibus parcit. Parco.

poſcitũ. diſcitũ. vt compeſcitum. diſpeſcitũ.

Hæc poſco diſco ſata peſco / lecta in itum ſunt.

annotatio

¶ Nonnulla referri hec quattuor habere supina per itũ. posco/disco/cõpesco/dispẽdo Licet raro sint i vsu. Seneca li. i. de clementia. Ego sum nobilib⁹ adolescentib⁹ expositã caput in qõ mucrones acuant. Apuleius apud Priscianũ discipulum dixit. de reliquis duobus testimonium citat nullũ. Quare aduerte lector quoties dicolq; cta legitur. raro. vel olim. parce (vel non) imitanda censeo.

to stryke or
to se. prynte. to byte. to hange/
vt vidi visum. cudi cusum. vt momordi morsum. pependi pensum.

Di. Ex di sum formes, primam tamen in geminatis

to shaue or crope.
totondi tonsum. to ete. olim. qõ tam nõ est in vsu.

Preteritis tollas. esum dat edo/dedit estum.
vt comesum ꝛ comestum.

Comedo. Edo. Ambo dat comedo. dant cætera nata per estum.

¶ Edo es edi esum. vnde esurio. Plau. Ubi sumus esurit olim dedit etiam estũ qõ exoleuit. Et ⁹ cõpositis solũ comedo dat comesum ꝛ comestũ. Iuuena. Et cito rapturus de nobilitate comesa. quod supereſt. Salu. apud Diomedẽ. patrimonia comesta. Cicero p Cluentio. Potius comestũ q̃ epotũ in venas atq; ocs partes corporis emanaret. Cetera cõposita ab edo tantũ esum faciunt. vt ambesum.

tu cut. to cleue. to set open. to dygge. to syt.
Hec scindo/findo/pando/fodio/sedeoq;/

Dant scissum/fissum/passum/fossum/quoq; sessum.

Tunsum vel tusum tundo, sua nataq; tusum.

Pando. ¶ Pando (vt Beda censet) pansum facit. Sed Gellius li. xv. ca. xv. dicit rectius geminato ſſ passum. Cui authorũ suffragatur vsus. Virg. geor. iiij. Profuit ꝛ tũsum gallice admiscere saporẽ. Plyni. li. xxj. hec tusa cribrataq; vinũ quãtũ possit excellentius

to toyne. to folde. to put in.
vt circundatũ. venũdatũ. pessũdatũ. vt auditũ. deditũ. inditum.

Do sic nata datum primæ, ternq; sed itum dant.

to hede. absconsum. to bende. tentum vel tensum.

Abscondo dat itum/raro sum. tendoq; tum sum.

to chewe/or cham/or ete. peditũ. to farte.

Mando dat mansum, raroq; pepedit itum dat.

Abscondo. ¶ Abscondo absconditũ frequẽti⁹ q̃ absconsum ſm Diomedẽ. Hiero. ecclesiasten. Venus dabit absconsa sua illi. ¶ Mando/mandi (qõ fm Prisciani mãdidi habuit) facit mãsum. quare supino nõ caret/licet nõ adeo frequens sit. Quintilianus/cibos mansos dixit. Cice. ij. de oratore. Ossa minime mãsa (vt aiunt) nutrices infantibus pueris mos iferant. Serenus. Purgatur cerebrũ mãsa radice pyretri. ¶ Pedo pepedi peditum ſhuius raro in vsu. Catullus. Subtile ac leve peditum.

Mando. Mansus. to fall. to bete or se.

Casum dat cecidi. cesum quoq; cædo cecidi.

.s. supino. vt concisum. decisum. excisum. ꝛc.

A cado nata carent/cisum dant sed sata cædo.

to go downe/
or fall downe. to fall or go backwardes.

Occidit occasum legitur/recidoq; recasum.

¶ Cõpolita a cado i vsu ad̃ sunt. nisi forte occasum ꝙ recasum. ſhiero. in pſ. 49 ob eius solis vsq; ad occasum laudabile nomen dñi. Lactã. v. Euanituras breui religiões falsas ꝙ occaturã oẽm philosophiã nemo dubitauerit. Sueto Augustũ. Cuncta in ipsos recasura. Cice. ad atti. 3d ego puto ad nihil recasurum.

vt legi lectũ. collegi collectũ. to flye awaye.

Gi mutes in ctum cum c, fugio fugitum dat. Gi.

to bycke/or bruse. de q̃ dixim⁹ triplex habẽs preteritum.

Frango dat fractum, pango pactum, dat agoq;

to touche. to prycke.

Actum, sic tãgo tactum, pungo quoq; punctum.

¶ Satago ambigo ꝙ dego carent supinis. de quibus inferius.

Dat fallo falsum, cello dant nataq; celsum.

simplex non est in vsu: sed nata sunt. Li.

Cęllo tamen culsum cum natis salloq; salsum,

vt Uellam tibi auriculas (I shall wryng the by thy eeres)

to plucke/or wrynge. to put aback/or put or fro.

Vello dat vulsum, format pello quoq; pulsum,

to take vp/or drynge vp/or nourysshe. to bere or saye.

Mutuo tollo capit sublatum, ceu fero latum.

¶ Compolita a cello sine diphthongo facũt celsum. Unde noia celsus ꝙ excelsus. vt sentit Ninuita grãmatic⁹. Participia enĩ excelsus excelsurus se nunq̃ iuenisse dicit. Cællo cũ æ diphthongo cũ cõpolitis facit culsum. vt peulsum. vnde peuls⁹ participiũ. Virg. Quarũ sacra fero ingenti perculsus amore. ¶ Uello vulsum. Maria. Uello. Mens est pannice vulsa tibi. ¶ Tollo mutuat preteritũ ꝙ supinũ a sustollo. et illud sustollo sustuli sublatũ apud antiquos ꝓ simplici i vsu erat. Fero capit ꝑteritũ tuli a tulo/as. antiquor supinũ alato/as/latum. qõ simplex exoleuit/eius tamen cõpolitum dilato vsurpatur. Cello. Cællo. Uello. Tollo.

to bye. to barste or bycke.

vt emi emptum. rupi raptum.

Ex mi ptum formes/sic pi cum p præeunte. Mi.

to take. vt acceptum. conceptũ. preceptum.

Captum dat capio, formabunt nataq; cęptum,

to dawbe.

vt lini/litum. to come.

In tum ni veteres, venio tamen addito ventum. Ni.

to synge or prophecye. vt accinni accentũ. cõcinui concentũ.

Cantum datq; cano, centum faciunt sua nata,

Et canitum legitur, raro quamuis sit in vsu.

¶ Cano olim canui ꝙ canitũ habebat. Ité eius cõpolita (vt Probus dicit) facere accini/occini/precini. ꝛc. Unde canitur in vigilia natalis dñi. De quo ꝓphete precinuerunt. hiero. in apo. dixit. Qui erant tuba canituri. Cano.

to bruysshe/or

to roote as a swyn. to mete. to ouer ren/or ren before.

vt verri versum. accurri accursum. vt precurri precursum.

Ex ri sum facies. primã tamen in geminatis. Ri.

to forsake/or leue. to offende.

vt reliqui relictũ. delinqui delictum.

Demas, & qui ctum format cum c præeunte.

to open. to fynde.
to get to dryngē for the/or to bere a cylde. vt apertum. repertum.

Partum vel paritum pario dat, nata per ertum.

Pario. ¶ Pario/is/peperi/partum. vnde partus/a/paritū. vnde pariturus. significat pīt produco. significat insuper acquiro vel efficio. Statius. Hosti veniat paritura marito. Teren. in phor. Haud existimans quando labore sit partum. Cōposita a pario in ertum faciunt. Ouidius. Tu non inuenta reperta es.

vt iussi iussum. visi visum. mersi mersum. to myke.

Si. Ex sī sum formes, donabit mulgeo mulsum
to cherysshe/
or to be chose. autore Prisciano.
Vel mulctum. dabit indulget tum / rarius in sum.
a torqueo.
Tortum dat torsi, raro torsum. vro dat vstum.
to bere. to sende.
Formabitq; gero gestum. mitto quoq; missum.

Quanq̄ sit raro legitur tamen vrsus ab vrget.

Tortum. Ursum. ¶ Augu. habes vnde corrigas qđ ite tortū est. Tortus participiū a supino tortū. Hora. de arte. Parce detorta qđ aūt. Urgeo (licet grāmatici supinū habere negēt) olim tamen habuit. Liuius. Ursus inde/ quū quonā modo id prestaturus esset percuntantes doceret haud vna asserere pertulit.

vt scripsi scriptum. nupsi nuptum.

Psi. P præ psi mutes in ptum cum p præeunte.
sorbitum. pro sorbui.
Sorpsi dat sofptum/per itum sed sorbuit effert.
vt fulsi fultum. farsi fartum.
L præeunt vel r/si quartæ vertitur in tum.
vel hauritū. vel cambitum.
Haurio vult haustū, cambit campsum, ambo vel itum.

Absorptum. ¶ Hiero. i psal. Absorpti sunt iuncti: petre iudices eorū. Luca. li. iiij. Absorpsit pennit⁹ rupes et tecta ferarū. Caper grāmaticus deceptus est. qui negauit sorpsi preteritū. Sorbui cū facit supinū sorbitum habet fm regulā licet raro. a quo sorbitio

Sorbitum. sorbendi actus/vel liquidus cibus. Inde sorbitiūcula. Persius. Barbatū hoc crede magistrū Dicere sorbitio tollit quem dira cicute. Haurio facit hausum. et aliquā do (licet rarius) hauritū. Virg. li. iiij. Que bella exhausta canebat. Apulei. ij. meta. Lagena facilis hauritu. Idem in. iij. Rotem rigentem hauritū ista confestim, vnula. Facit aliqñ etiam hausum sine t. Virg. iiij. Spero equidē medijs siquidem pia numina possunt Supplicia hausurum scopulis.

nisi mutuetur a sto steti.

Ti. Dat sto & sisto statum, neutrum sisto nihil a se.
to assyste or to ayde/or stande by.
vt asto astiti astitū. assisto astiti astitum. & sic de reliquis.
Conuertunt in itum. sed iti sto sisto q; nata.

Constatum/obstatum/præstatū lecta aliquando.

et prestitum.constitum.obstitum. to turne.

Sępius at in itum donant, verti dato versum.

¶Sto/as/steti.facit statum.similiter sisto actuũ/idē qõ stare facio.a sto supinum mutuo accipit statũ.Unde stator/qui sistit aliquē pretori/aut dño suo. Uirg. Siste gradũ teq; aspectu ne subtrahe nostro.Sisto neutrũ a se nullum habet preteritum aut supinũ.nisi a sto mutuetur steti statũ.& idem sigt.Et tamē cõposita eundē sensum idē preteritũ et supinum cũ cõpositis a sto habent. Quedã etiã cõposita a sto statũ in supino habere legũtur(Nã forte olim hec ola aut et atũ habuere)vt constatum.obstatum.et prestatũ.Statius li.thebaidos.Que sic orsa prior spes ne obstatura pelasgis.Lucanus.Cõstatura fuit megalensis purpura centum.Liuius.Ursus inde/quonã modo prestaturus esset.nē.Sed in itum potius approbat authorum usus.

vt amaui amatũ.ciui citũ.

Vi mutes in tum:poto potum,tamen olim Vi.

Potatum,lauo dat lotum/lautum/atq; lauatum.

¶Poto/as.olim potatũ/nũc potius potum.usurpatur.Uirg. Huc ipsi potum venient per prata iuuenci.Luca:Poture te nile grues.Uirg.Et potũ pastas age Tityre.Terentius.Apud me potaturus est.Lauo triplex habet preteritum.lotũ/lautum/lauatum.Tacitus de germanis.Lauti cibũ capiunt.Teren.Tene ad symbolum venire vnctum/atq; lautũ e balneis:Horatius.Ast vbi me fessum sol acrior ire lauatum admonuit.Terentius in Eunucho.Abeũt lauatum.Ouidius.iij.fastor. Sacra lauaturas mane petebat aquas.Cicero ad Uarronẽ.ix.epistolarum.Faciam et lauatio parata sit.Lotum notissimum.ideo non eget testimonio.Inde lotio/lotor/et lotrix.

to be vare or shonne to wexe or growe.

Formabit caueo cautum,ac adoleuit adultum,

to fauor. to be wyse or to vnderstande.

Dat faueo fautum,donat sapio sapitumq;,

to fede. to loose. vt solutum.

Pasco dat pastum,soluo ui vertit in utum Vi.

to lappe or turne. to seke/or enquyre. a receyuer. inde questor.

Sic voluo,quæro quæsitum/dat quoq; quæstum,

vt cognoui cognitum. agnoui agnitum.

Oui conuertunt in itum/con & ad sata nosco

diuerse nosco.

vt ignosco ignoui ignotum. dignotum.

Agnotum legitur,dant cætera nata per otum

¶Salustius in Jugur.Neq; inermes et prelio viros quenq; ignoturũ.Nosco notũ habet.videtur olim habuisse nositum.Unde nosciturus et frequentatiuũ noscito tu usu est.Et ignosco participium futuri temporis facit ignosciturus.teste Prisciano.Piso frugi li.ij.annali.Quocunq; deliquisset ignosciturũ affirmabat.Fm regulam ignotum & ignoturus facit.Cicero in Cato.Ignoturum alteri quod patrem/alteri quod tutorem secutus est.

Dat serui sertum/seuiq; satum sero,nata Rui.

Dant sertum atq; situm con,ad,in,sed cætera sertum,

Præte,& supi.verbor.

Sero. Sero is. idē qđ tero/ordino/vel adnecto dat serui ꝛ sertū in supino. Ennius. Quā tanto studio seruit. vnde sertum/ꝛ sertus participium. i. contextus. Lucanus. Acci piunt sertas nardo florētē coronas. Sed sero pro plāto aut semino/ aut genero dat seui et satū. vnde satus participiū. i. generatus. ꝛ sator genitor. Ouidi. meta. j. Quāqz Iapeto satus. ꝛ Composita a sero. vt assero. cōsero. insero. faciunt aliqñ insertum/ aliqñ insitum. Assero ꝓ prope sero aut planto facit asseui assetum. Pro libero/defēdo/vel affirmo. asserui assertum. Consero pro planto vel semino conseui cōsitum. ꝓ pugno conserui confertum Insero pro ingero surculū siue germen in aliquā arborē facit insevi insitū ꝓ immitto vel infero/facit inserui insertum. Reliqua composita a sero dant serui sertum. vt exero exerui exertum. i. emitto/extendo. Dissero. edisse ro. obsero. deseroserui et sertum duntaxat faciunt.

to yelte/to sobbe as chyldre do. to bury.

Singultum singultio dat, sepelire sepultum,

to be solde. to dothe/or to araye.

Væneo dat vęnum necnon amicit dat amictum.

Singultus. Singultio. ¶ Singultus est quoties spiritus vacās ab humore/in loco spiritui deputato retinetur: hic eni dū emittitur/nec potest erūperc: ꝛ distētionē inducit: que appellat singultus angl. the iolke/or ratyll in the throte. Inde singultio singultū emitto. Statius. Semineces pueri trepidas in lumine vite. singultāt animas. est frequentatiuum a singultio singultiui. Cato dixit. Mortuus sepelitus est, ꝓ sepultus.

vt tacui tacitum.

ui diuisū, Quod dat ui vertes in itum: donat seco sectum.

Et trico dat frictum, neco nectū, sed mico nullum.

¶ Annotatio.

Lecta seco/frico/siue neco/sono/sic tono/in atum.

¶ Sunt lecta apud probos authores. vt in libri fronte diximus secatus. fricat⁹. tonatus. cē. licet rarius.

Dat doceo doctum. tentum format teneoqz,

to bake. vt pinsitum/vel pinsum.

Pinso dat pistum, legitur per itum simul in sum,

to be or stande open. to medle.

Passum dat pateo, formabit misceo mistum.

to iudge/or eft ỹ mate. inde recensum. vnde resensitū. pēn. pō.

Censeo dat censum. vetus & dat censit in itum.

Pinso. Pinsus. Pinsurus. Pinsor. Pistor Singultio. Misceo. Mistarius. ¶ pinso facit frequentius pistum. facit etiam pinsitū et pinsum. author est Ninius ta. Colu. li. ij. Panicū pinsitū et euolutū furfure. Idē pinsus dixit. vt notauit Sulpi. Diomedes quoqz facit participia pinsus pinsurus. Unde pinsor pro pistor. Uarro Nec pinsorem vllū nossent nisi eū qui i pistrino pinsceret farinā. Hinc pinso ꝛ pisito. Uarro. Promēdo diem vt pinsēt. Plau. Qui polentam pinsitāt. ¶ Misceo mistum. facit per s/potius qz in xtū per x/Si doctis credimus. idem quod confundo ꝛ perturbo. Augu. Uera ergo simul inordinate permista. in vna disputatione. vnde mistarius. vas in quo aqua cōtinetur. vino miscenda. Lucillius. Urceus aut gemus lōgē⁹ mistarius aula. Et miscellanea libri sunt (vt apud Gellū) i quibus de rebus multū diuersis tractatur. ¶ Censeo facit censum. vnde cēsus. us. ui. i. annuus reditus ꝛ quicqd fortunarū quis habet. Itē census ēst estimatio rerum ac bonorū facta sm quā tributa pendebātur. angl. (a taske or taxacyon) Uñ censum agere. est recensere ho-

Censeo. Census. Censum agere

minuum facultates. Et censor magister morũ. Et recenseo. vnde recensus/us/ui. i. recognitio populi per numeros. Sueto. in cesa. Recensum populi vicat in per dños insularũ egit. Recẽsitum nõ est a recẽseo. sed a verbo antiquo quarte recẽsio/is/ire qđ sigt recensum agere. vt valla docet/et Placentinus. Et censio/is/ire. idem. Cice. pro archia. Cũ eodẽ questore fuisse in Asia pmis Julio et Crasso nullã ppti partem esse censitã. Claudius li. ij. in Eutroptũ. Presto recensitus euolucre secula fastis. hieron y. in li. nũeri. Recensiti sunt a. xx. annis/oẽs qui poterant ad bella procedere. Recenseo. Recensus. Recensio. Censio.

vt coercitũ exercitum
a coercui. ab exercui.

Arceo nata in itum, simplex olim dedit artum ui.
vt arcitum.

Vel per itum. careo format cassum caritumq;

¶ Arceo. ea. idẽ qđ pello aut propulso facit arcui. licet quidã carere preterito somniẽt. Cice. in xi. Philippica. A progressu arcuit. Sil. li. j. Armauit dauios et portis arcuit hostem. nũc caret supino. habuit tamẽ olim arcitũ. vnde arctus/a/ũ. nomen. ↄ arcto/as. frequentatiuũ. habuit etiã arcitũ vt ostendũt sua cõposita. coerceo coercitum. a in i/mutata. ↄ exerceo exercitũ vnde exercitus. us. ui. nomẽ. i. militũ copia. Exercitiũ actus exercendi. Exercito frequentatiuum. Arceo. Coerceo. Exerceo. Exercitus. Exercitiũ. Exercito.

to hede. to aske or gyue conseyle.

Occulit occultum, consultum consulo donat,
to lepe.

Saltum dat salio quum salto significabit,

to lepe downe. to lepe vpon.
vt desilio desultum. insilio, insultum. to salte or powdre.

Nataq; dant sultum, pro condio sale salitum.
.s. supinum.

Sallo dat salsum. dat cum p/ps allo q; nullum.

¶ Salio/is. salui vel salij signs idẽ qđ salto vel ascendo. facit saltũ in supino. vide salto/tas. frequentatiuũ. i. sepe salio siue tripudio. Eiusq; cõposita in sultũ faciunt. vt assilio assultum. ↄ insilio insultũ. i. ad vel in aliquid salio. Salio aliqñ est p cõdio aliquid sale. ↄ tunc facit salitũ contra Diomedẽ. Celsus li. ũ. Pisces qui salẽ non patiuntur solidi ve saluntur. Hiero in Lucã. Quod si sal euanuerit i quo saletur. Livius andronicus. Salturus isthec mittã salem. Cornelius seuerus Ad quem saliti pomiliones afferebantur. Salu. apđ Diomedẽ. Reliqua cadauera salita. ¶ Sallo lis. per duplex ll/tertie conjugationis est eiusdem significationis cum salio. pro cõdio sale. et facit salsum. Unde salsus sale conspersus. et salsus homo qui salib⁹ ↄ scõmatis holem aspergere nouit. vt apud Horatiũ. Salsus homo contrarium insulsus. i. ineptus. Lucillius. Sallere murenas mercem in frigidaria ferre. Salustius. Parte consumpta. reliqua cadauerũ ad diuturnitatẽ vsus sallerent. Ueteres etiã per secundam salleo cũll/dublici fecerunt. Fabianus apud Diomedem. Cum caro sallet/diuturnior est. id est cum sallitur. Salio. Salto. Assilio. Insilio. Sallo. Sulsus.

Altum sic alitum dat alo, format colo cultum. Lui.

Impono impostum fallo, secus impositum dat. Sui:

Raptum formabit rapio. sua nataq; reptum. Pui.

¶ Impono profallo facit impostũ. vnde impostor q̃ alios verbis pollicentib⁹ decipit. vel qui stipponẽdo malas merces/alios fallit. Inde impostura deceptio ꝑ fraudem. Impono in alijs sigtionibus facit impositũ. vt pono cũ suis cõpositis. Et licet Impono. Impostura.

Virgilius dicat. cōpostā pace quieſcit. & alibi. manet alta mente repostum. hec per ſyncopam metri cauſa profert.

vt acuo acui acutum. pluo pluui plutum. imbui imbutum.

Semper ui quod uo format mutabis in utum.

Vi ab uo. Dat ruo ſed ruitum, tantum ſua nata rutum dant.

Argutum dices/legitur tamen arguiturus.

Argutus. ¶ Plautus in Pſeu. Argur⁹ facinorū malorū. Salu. li. hiſto. falſum filiū arguiturī. Priſcianus tamē dicit. Quedā verba i utū ſupinū formant. quorū participia futuri terminānt in iturus: & verbalia in itio. vt argutū arguiturus/ tutum tuitur⁹ tuitio. ſputum ſpuiturus. platum pluiturus. Minuita tamen cenſet eſſe ex ſupino antiquo argutum. Ruo ruitum facit. Luca. in. iiij. Ruitura que ſemper ſtat moles. Et⁹ compoſita in rutū tantūmodo faciunt. Oui. li. epiar. Obrutus iſanis eſſet adulter aquis. Luca. Oſſa tulit magni que nondum ſubruta fluctu.

Rue.

to enc reaſe. to drawe. to ſethe/or rype. to ordre or buylde.
vt auxi auctū. traxi tractū. coxi coctum. ſtruxi ſtructum.

Ex xi ctum facies ſemper cum c præeunte.

vt pecto pexi vel pexui pexū. nexo nexui nexum.

Xi ex go/ho/quo/uo/cto. Ex xi ſiue xui quod cto/xo/dat: facies xum.

to ſhere/or repe corne. to flowe.

Sed meto dat meſſum, formabit vel fluo fluxum.

¶ Minuita dicit (ſed ſine authore) hec verba mulgeo et mulceo habere xi in preterito: quū tm̄ ſi in preterito habere cōperiuntur. Priſcianus (quo neſcio fultus teſtimonio) aſſerit mulgeo ſm̄ quoſdā habere mulxi. ad diſtinctionē mulceo mulſi. Quū apud probos authores tam mulceo q̄m mulgeo mulſi in preterito/ et mulſum: aliqñ etiam mulctum in ſupino facīūt. Virg. i geor. Q̄ō ſurgente die mulſere horiſq̄ diurnis. nocte premunt. Teren. in phor. Emulſi argento ſenem. Hiero. Et ſermone cōpoſito aures populi mulſerūt. Cice. in ptētione Metelli. Permulſa atq̄ recreata. Varro in ſaty. Capite permulſo. Salu. Deinde lenita ira poſtera die liberalibus vbis per mulctiſſunt. Selli. li. j. Nihil adeo in congrediendis hoſtibus/atq̄ in principiis preliorū ad ſalutem virtutemq̄ aptius rati/ q̄m ſi permulcti ſonis mitiorib⁹ nō immodice ferocitent. Et licet fugeo et fugo ſm̄ authores careant ſupinis. Auguſtin⁹ tamen dicit. Multi precones precinerunt adhuc naſciturū de virgine Maria futurum infantem & fugiturum lac. quū potius fucturus a fugo diceret.

Mulſum. Mulctum.

Fugiturus.

vt cingo cinxi cinctum.

Nxi cum præeat. n præ ctum iunge ſupinis

a finxi. a minxi. a pinxi. a rinxi. a ſtrinxi.

Ni fictum/mictum/pictum/rictum/quoq; ſtrictum.

¶ Quoties n/ante xi preteritū habeat idē n/in ſupino retinet. vt cinxi cinctū. tinxi tinctum. punxi punctū. iunxi iunctū. vinxi vinctum. ſtrinxi ſtrinctum. cū cōpoſitis reſtinctum. extinctū. inſtinctū. ſanxi ſanctū. emunxi emunctū. planxi planctū. vnxi vnctū. linxi linctum. quod rari⁹ eſt. Tolluntur inde fictum a finxi. mictū a minxi. pictū a pinxi. ſtrictū a ſtrinxi. rictū a rinxi. vnde rictus illa pars faciei i qua rictio & hiatus maxime apparet. anglice (the compaſſe of the mouthe) Aringo/gis. ſiue ringor (quod vſitatius eſt) anglice. to gren as a dogge/or gnarre. Strictum a ſtringo ſtrinxi. idem quod premo/vel arcto. Plynius. Apprehenſam manum ſtringit. Item percutio. Virgilius. x. Atq̄ animum patrie ſtrinxit pietatis imago. Etiam enſem nudare. Idem. xi. Strictum rotat acer. Lucagus enſem. Inde ſtrictus enſis. anglice (a

taked swerde).

¶ De iſs verbis quæ præteritis carent,

borowethˀ.

Præterito iſta carent/alijs vel mutuo ſumunt,

to sauer to be to tourne
as meet. to couet. wolde. downe. shyne/or to excell.

Nideo/gliſco/furo/vergo/cum polleo/fio.

to doubte. to stryke. .i.sto.

Ambigo/cum ferio/iungas ſum/ſiſto q; neutrum

to lyght as a byrde. to take vp. to ete. to melte. to remembre.

Sido/ fero/ tollo/ veſcor/liquor/reminiſcor

to heale. .s.passiua.vt timeor.metuor.

Et medeor, quorũq; carent actiua ſupinis.

¶ Calepinus dicit nideo habere nidui.ſed nullo teſtimonio. Gliſco olim gliſci habuit. Furo/is. inſanitui ab inſanio. Vergo olim verſi:ſed nũc nõ eſt in vſu.neq; quod Diomedes dicit verti. authore Ninuita. Polleo nullũ habet. Fio factus ſum.a ſũ et factus participio. Ambigo præſus caret.licet oliqui ſine teſtimonio dicãt ambegi. Ferio a percutio percuſſi. Sũ a verbo antiquo fuo/is. fui. Siſte prõſto neutrũ mutuatur a ſto ſteti ꝛ ſtatũ. Sido a ſedeo ſedi. Fero a verbo ãtiquo tulo/is. tuli. Tollo a ſuo cõpoſito ſuſtollo antiquo ſuſtuli. Veſcor a paſcor paſtꝰ ſum ſm ꝯnoſdã. ſed potius caret. Liquor a liqueſio liquefactus ſum. Reminiſcor recordatus ſum a recordor. Medeor a medicor medicatus ſum. Carẽt preterito etiã ea paſſiua quoꝝ actiua ſupinis carent.vt timeor metuor poſcor linquor ſimplex ſugor ꝛc.

¶ De actiuis quæ ſupinis carent.

Hæc quæ præteritis caruere/carento ſupinis,

to fere. to sowke. to deceyue. to forsake. to go to se.

Et timeo ſugo caluo cum reſpuo viſo

to compell. to aske. to drede. to lycke idem.

Vrgeo ſic poſco metuo lambo quoq; lingo

to scratche. to scrape. to lerne.

Compeſco. cohibeo. Diſpeſco. diuido.

Con & diſpeſco/ſcabo ſic ſcalpo quoq; diſco

to greue. to forsake. to loke or se. to leue. to kepe of or fro.

Ango cum renuo. ſic cerno linquo vel arcet

cerno/linquo/ꝛ arceo. vt excretũ. relictum. coercitum.

Quorum nata trium formabunt rite ſupina.

¶ De neutris quæ ſupinis carent.

to bren or to be hote. to grasshe. to shyne. to be hote. to farte.

Aeſtuo cum ſtridet/ſic luceo ferueo pedo,

to nodde with the heed. to wynke vpon. to agre. to lyue.

Diero. eccli. ij. In medio ignĩ nõ ſum eſtuat' Suppedito (to fyste) Cluo antiquũ/splẽdeo vel pugno.

Et conquiniſco conniueo congruo dego

to be colde. to rowte. to deneſſe. to be acolde. to swell. to grasshe.

Algeo ſterto luo cluo frigeo turgeo ſtrido

to heng ouer. to syng. to quake. to drede. to rũme as an asse. to beſall.

Ingruo pſallo tremo paueo rudo fulgeo liuet,

to dymbe. to denye. to shyne. to go aboute.

Scando refello mico ſatago nolo volo malo.

to spyt. vt decido.concido.incido.

Pango cano signans spuo iungas ijs cado nata.
vt occasum. recasum.
Occido cum recido donant veluti cado casum.

¶De neutris quæ in ui prętereunt.

Nulla supina dabunt per ui, si neutra, secundæ.

Ni valeo noceo placeo careo doleoq;.

Paret olet taceo pateo lateo caleoq;

Atq; licet mereo.
¶Hec carent supinis. madeo. studeo. sorbeo. candeo. splendeo.

¶De verbis optatiuis & continuatiuis.

desyderatiua. .i. continuatiua.
Optatiua carent sic continuata supinis.
to tranell/or labou=
to longe for mary age. re of chylde.
nubere desidero. parere desyderat. to be hungred.
Nupturio dat itum sic parturit/esurioq;.

¶De passiuorum deponentium & comma=
nium præteritis & supinis.

Præterita vocis passiuæ verba reposcuut

Ex sum/preterito & proprio de participante.
¶Uerba passiue vocis/siue deponētia/siue cōmunia faciunt preteritum per circū locutionem. ab hoc verbo sum vel sui. et participio preteriti temporis. vt solor, solatus sum vel fui.

verbum in or.
Or capit actiui ficta de voce supinum
to ioye/or to be gladde.
Vt lætor læto. lætatum ducitur inde.

Tolle ratum/fassum/tutum/tuitum/atq; misertum/
to defende/
to trowe. to knowlege. or to loke. idem. to haue mercy.
Ex reor & fateor/tuor & tueor/misereri.

Tueor. ¶Tueor secunde p defendo dat tutum. Unde tutor aris et sepius tuitus/q; tuitus
Tutor. Tutus enim potiꝰ est nomen. vt tuta arx. Quinti. in de. Tuitus sum adolescētis misserimi causam. Inde tuitio verbale. Tutor est tertie idē qđ video cum cōpositus/

intuor.contuor.obtuor.quæ antiqui videntur facit tutum. Et ſi quando tuitū inuenitur a tueor.

to go. to vſe with profet or pleaſure.

Dat gradior greſſum.fruor & fructum fruitumq;.

to vſe familyar or boolde vpon. vt tradit Ninuita. to feyne or lyte.

Eſt frętus nomen:commentū a con(q;)miniſcor.

to augmge. to obteyne or get.

Vltum ex vlciſcor.formatq; adipiſcor adeptus.

to forget. weyr. antiquū.i.defetiſcor in vſu.

Oblitum obliuiſcor habet.feſſumq; fatiſcor.

to meſure or met. to cōplayne. mete. antiquum eſt.

Metior & menſum.queſtū queror.aptum & apiſcor,

to make or ryſe fro ſlepe. I go aboute/ or labour.

Experrectum expergiſcor.nixum quoq; nitor.

to go/or iourney/or labour by the waye.

Vel niſum. proficiſcor habet ſimul atq; profectum.

Hieron y.i Eſaia. Et telā quā orditus eſt. Virg. Inde toto pr eneas ſic orſus. ꝛc.

Ordior orditum pro texo,pro loquor orſum.

to proue/or taſte. to folowe. locutū.ſecutum.

Expertum experior,loquor/vt ſequor exit in utum,

to get or obteyne. to make a cōuenaunt.

Nanciſcor nactum format.pactumq; paciſcor,

to dyppe. idem.

amplexum. cōplexum.

to vſe. to ſlyppe. vt amplector. complector.

Vſum vtor.lapſum labor.plector ſata plexum,

to dye.

Mortuus a morior formabitur & moriturus,

to ryſe or ſpryngc.

Ortus dans orior deducitur hinc oriturus,

TELOS.

¶LIBER SEXTVS DE VERBORVM FORMIS, de defectiuis & anomalis,confuſis,ſyncopatis,& apocopatis,

¶ Grãmatices Roberti VVhitintoni Liber sextus.

Octuplices formas verborũ discito / quarum
Perfectum dicas / quod non aliunde creatur

¶ Octo sunt forme verborum. videlicet forma perfecta. frequentatiua. effectiua siue continuatiua. desyderatiua. motiua. imitatiua. diminutiua. et apparitiua.

¶ Frequentatiua siue iteratiua.

.i. frequẽter rogo.
.i. primitiui. vt rogito adverbio. .i. verbũ frequentatiuũ.
Primiti sensum / signat cum sępe frequentans,
vt clamatũ clamito / as. vt nexu nexo / as. a cursu curso.
Atum commutes in ito. sed ab u / faciunt o /
a dormitu
dormito. a tueor tutu tutor tutaris. qõ est tertie. cõiugationis.
Cætera verba / vel or, sunt (ni neto) omnia primæ.

¶ Frequentatiuũ siue iteratiuũ verbũ est qõ sui ꝓmitiui sensum cũ hoc aduerbio sępe vel frequenter signt. vt saltо frequẽter salio. Et formant duplicitẽ in verbis prime cõiugationis. a priore supino / atũ in ito penultima breui mutãdo. vt a vocatus vocito. In ceteris verbis a posteriori supino. mutãdo u / in o. vt a cursũ curso / as. vel si sint passiue vocis mutando u / or. vt a tueor tutu. tutor aris. Et ꝺoia frequẽtatiua sunt prime ꝛiugationis. nisi neto a neo / qõ est tertie. apõ Statiũ (teste Colderino) in ꝓino syl. Netite nemo modũ trãsmissi cõputet eui. Et desinũt: vel in to / vt capto. vel in so / vt curso. vel in xo / vt nexo. vel passiue in or / vt tutor. in xor / vt ãplexor / i sor / vt versor. vel in ito / vt lectito. vel in itor / vt vsitor.

Neto.

¶ Annotatio de ijs quæ formã frequentatiuã duplicant.

vt risito. vt vsitor. .i. frqũtatiuũ.
Formam in ito vel itor duplicat quandoq; frequentãs,
frequentatiuũ.
Accidit hoc quoties / crebro prius haud sit in vsu.

¶ Annotare debes / ex frequentatiuis parũ aut canonis / aut vsitatis: sepe fieri alia frequẽtatiua. Ut a supino lectu fit lecto: qõ raro reperitur. vnde lectito qõ vsitatꝰ est. itidem ab ijs vix repertis facto. luso. riso. acto. viso. scripto. sesso. ꝛc. vtimur lusito. risito. actito. visito. scriptito. sessito. cũ ceteris. Item ab vtor nõ vsor / sed vsitor.

¶ Alia annotatio.

Diminuit sensum primi quandoq; frequentans,
to nappe.
Vt dormito / parũ quod signat dormio sæpe.

¶ Frequẽtatiuũ aliqñ signt diminutionẽ. vt dormito / parũ dormio et nõ prꝺfunde / sed per interualla. ꝛ id frequenter contingere potest: sed semper paululum. Et scriptito. est non totam rem scribere / sed interposito spacio: ꝛ partes diuersis tẽporibꝰ scribere. Cicero libro. vij. ad Atticũ. Et hec ꝛ si quid aliud ad me scribas velim: vel

Dormito.
Scriptito.

potiue scriptites. Quanꝯ aliquando scriptito ꝓ scribo simplici ponatur.

¶ Alia annotatio de ijs quæ cõtra hãc legem formant frequentatiuum.

Hanc contra legem sed cuncta sequentia fiunt.

to swym to reuolne
to reuolue. aboue. or thyrke. to powre.

Hæc agito fluito/sic cogito fundito iungas,
to knowe. to drede. to swym. to get hardly. to fede.

Noscito cum pauito nato quærito pascito/subde
to besykke. to note or merke.

Aegroto ex egro. nota quod formatur noto, quæso
to praye
instantly. to enquyre. idem.

Quæsito/scitor scio/sciscitor a quoq; sciscо.
to persue. to chatte or Jangle.

A sequor & sector, loquor educit loquitorq;

¶ Quedam verba abusiue formant frequentatiuũ: vt ago agis agito. hinc exagito subagito ꝛ coagito. Virg. Ipse dies agitat festos. Plynius. Omnes pisces cũ extincti sunt/fluitant. i. supernatant. ¶ Quesito pen. põ. a queso/nõ aũt a quero. ¶ Funditas. ¶ Cogito a cogo. i. rem frequenter ad memoriam duco ꝛ cogo. ¶ Noscito a nosco. Plautus in Cistella. Nunc vestigia si qua sunt noscitabo. ¶ Pauito a paneo Virg. ij. Prosequitur pauitans/ficto pectore fatꝫ. ¶ Nato/as ano/nas. peñ. breui. Persi. Hoc natat in libris. hunc annato. innato. enato peñ. bre. Querito peñ. breui a quero. quesitũ sigt instanter et vix quero. Teren. Lana et tela victum queritans. ¶ Pascito a pasco. pro pasco as. Uarro. Nũc feras que i sylvestribus locis pascitãt Egroto ex egro nole sigt sepe eger fio/siue varia valitudine afficior. ¶ Noto/as. pone breui. pro considero signo. taxo. ꝛ potius a nota ducitur ꝯ a noto. Inde annoto. denoto. peñ. breui ¶ Quesito peñ. longa a queso/non a queo latini affirmant. Scitor peñ. lõga a scio. i. interrogo ꝛ inuestigo/que secretiora sunt. Virgi. Suspẽsi. Eurypilũ scitatum oracula phebi Mittim⁹. ¶ Scisitor peñ. bre. a scisco. i. scitor ꝛ magis in vsu ꝯ scitor. Teren. Quicqd̃ est libet hinc scisitari. Sector/aris. pro secutor. a sequor. i. sepius ꝛ quasi continue sequor. inde insector aris. vehemẽter sequor. insequor vel persequor. Teren. Sectari iussi si potis est. ¶ Loquitor a loquor Belli li. j. Supra modum loquitans conturbat.

Quesito.
Cogito.
Noscito.
Pauito.
Nato.
Querito.
Pascito.
Egroto.
Noto.
Quesito.
Scisitor.
Sector.

¶ Annotatiuncula de vsu frequentatiuorum.

¶ In frequentatiuis cudendis simus parci/virgꝫ aliis ꝯ iuẽtis vtemur. nisi forsan in amplo opere. fastidiũt ei eruditi et latini hmõi frequẽtativa: legito/frãgito/tãgito/pãgito/vocito/calcitro/castigito/riso/valito. ꝛ similia. qꝫ authoritate nõ probantur. Itaꝫ hec de frequentatiuis precepta non sunt liber⁹ vsitãda. nisi que authoriũ splendescãt vsu. qu alia sunt apud Bel. hec et multo plura. Appellito. accessito. aduentito. portito. risito. ito. defensito. hesito. victito. solito. defensio. ventito. obseruito. surrectito. vectito. responsitor. malitor. diuersitor. ꝛc.

Annotatione non indigna.

¶ Alia annotatio de ijs quę significatione frequentatiua deficiunt.

to endyte ony.
to come to. wrytynge.

Aduento accedo/scribenti prælego/dicto.

Præte, & supina verbo⁹.

ocome to. to enāyte a wrytynge.
vt aduētito/as. dictito/as.

Hæc in ito potius formantur quando frequentant
3 couet to sell.
Cum sensu patris cupio/dant vendito capto.

Aduento. Dicto. ¶ Quedam sunt que a sigtione frequentatiua deficiunt. vt aduento nō est frequēter venio sed accedo. ¶ Dicto nō est sepe dico/sed plego vt alius scribat. ⁊ suggero vt ratio dictat Boetius. Ecce mihi lacere dictant scribēda camene. Sed qz dictās sepe idem dictat ⁊ iterat/ne notarius inepte scribat. dicto recte frequentatiuū ꝺr. Usitatius tamē hec duo cū sunt frequētatiua/in ito potius formantur. vt aduēt to, dictito. Preterea capto non est frequenter capio/sed capere cupio. Martialis. Dū me captares mittebas munera nobis. ¶ Uendito nō frequēter vendo/sed cupio vēdere. vel sedeo ad vendendum. vt hic venditat libros.

Aduentito. Dictito. Capto. Uendito.

Effectiua siue continuatiua.

Est effectiuum verbum vel continuatum.

Quod fio atq; sui primiti mobile signat.
.i. dedinationis.
Neutris quod proprie flexus formato secundi
vt vileo viles vilesco. i. vilis fio.
Co cum persona præsentis iunge secunda
vt labasco. i. labo vel cado.
Improprie ex alijs verbis. at nomina quędam.
vt herba herbesco.
Finalem mutant vocalem semper in esco.

¶ Annotatio.

Ista sed hinc demas primitiue speciei

Hisco/compesco/dispesco/suesco/quiesco/

Cum conquinisco/rescisco/fathisco/fatisco.

Tepesco. Presentisco. Pisco. Fathisco. Fatisco. ¶ Effectiuū siue continuatiuū verbū est qđ sensum sui ꝓmitiui: sed adiectiui/⁊ non verbi. cū hoc verbo fio sigt. vt calesco. i. calidus fio. ꝺr etiam cōtinuatiuū qđ cōtinuum incrementū passionis innate sigt. ⁊ a Valla augmentatiuū appellatur. ⁊ ꝓprie tantū fit a neutris secunde cōiugationis/addēdo persone ꝓsentis indicatiui singularis nūeri syllabam co. vt tepeo tepes tepesco. i. in horas/ vel magis ac magis tepidus fio. sic albesco nigresco madesco. Quedā ab alijs ꝯ neutris (ꝓprie tamen) formantur. nō dicēda effectiua: sed ijs similia. Licet a quibusdā sic nūcupētur. vt presentisco. i. presentio. cōcupisco. i. cupio. pertimesco. i. pertimeo. edormisco. i. edormio. prescisco. i. prescio. sic ⁊ resciscō. cōpesco. dispesco. suesco. quiesco. conquinisco. hisco quod signat proprie oscito. Item os ad loquēdū aperire. Plau. Ne hiscere quidem audeo. Item patefieri. Ouiđ. Hiscere nam cœpit tibi terra negāda foret. hinc dehisco. Virg. Que satis ima dehiscat terra mihi. Fathisco cum aspiratiōe. i. abūdāter aperior. Ambrosius li. hexa. Plerūq; terra meridiane plage torretur ardoribꝰ atq; estu soluta fathiscit. Fatisco sine aspiratiōe. i. desicio/aut fatigor. Statius. Brachia iāpridem cyclopū operosa fatiscunt. Formātur etiam a nobis finalem vocalē mutādo i esco, vt iuuenesco. i. iuuenis fio. senesco. i. senex fio. herbesco. id

est herbosus flo. dumesco. i. dumosꝰ flo. sic syluesco/frõdesco/floresco. ꝛc. tamen contrã hanc regulam formatur. i rursus puer flo. Ueteresco. i. vetusfesco. hoc est vetus flo. Inueteresco valde in consuetudinem venio. Nigidius tamẽ sic distinguit. Uetustescũt que vetustate deteriora fiunt. veterascũt q̃ meliora flũt. Et quãꝯ hec interim confundãtur: tamẽ venuste aliq̃n seruabitur. Politianus in prefatione miscellã. Si modo hec ipsa nõ vetustescere adhuc. sed veterascere de integro possint

Repueresco verbesco. Repueresco. Ueteresco. Inueteresco.

Integresco. i. integer flo. Teren. Hoc malum integrascit.

¶Desyderatiua forma.

vt esurio desydero esse vel comedere. .i. primitiui.

Verbum quod signat desydero/cũ sibi patris
vt edo es esum esu esurio.

Infinitiuo, de posteriore supino
esurini.

Fit/rio coniuncta, quarti semper quoq; flexus.
esurio/parturio/nupturio. superius dicta.

Præteritisq; carent præter tria sicq; supinis.

Excipias scaturit scateo pro simplice sumptum.

¶Desyderatiuũ verbum est quod a prisciano meditatiuum vocatur/ꝛ terminat in rio. vt esurio/nupturio ꝛ parturio. Et per infinitiuũ sui primitiui/ꝛ ꝑbũ cupio explanatur. estq; ꝓiugationis quarte/sine preteritis ꝛ supinis. vt i quarta ꝓiugatiõe ostensum est. vt esurio i. cupio esse vel comedere. Nec vllo modo meditatiua vocari possunt. Scaturio excipitur/qõlicet sit in voce desyderatiuum/in sigtione ꝓ primitiuo scateo. qõ idem qõ emano/erũpo/ebullio sigt. Hiero. In sepulchro eius nõ nisi manna inuenitur: quod et scaturire cernitur. A maturio aũt lecturio dicturio cupio et legisco/quibꝰ placent relinquimus. Ipsa quidem ceteraq; eiusmodi nisi apud authores probatos inueniantur. non in gregem desyderatiuorum et effectitiorum ascribenda censemus.

Esurio. Scaturio.

¶Motiua.

Motiuum verbum quod signat eo atq; gerundum/

Primiti/iuncta ad, sic fit, mutatur in esso/

Is. de persona præsentis rite secunda.

Hinc deme accerso viso arcesso atq; lacesso.

¶Uerbũ motiuũ qõ in so terminatũ per gerundiũ sui primitiui/cũ prepositiõe ad/ ꝛ ꝑbũ eo/is. aut sinonymũ explicatur. Estq; coniugationis tertie/ꝛ formatur a scõa ꝑsona presentis idicatiui. is/ syllaba mutata i esso. vt a capio capis capesso. i. eo ad capiendũ. Facesso. i. eo ad faciendum. Demũtur hec que hãc formã nõ sequũtur. accerso et arcesso eiusdem sigtionis. pro eo ad vocandum. Teren. Obstetricẽ accesso. Fit aũt accerso ab accio/is/ui. Arcesso ab arcio qõ idẽ est. cũ apõ ãtiquos (vt Priscianꝰ inquit) ar/pro ad poni cõsueuerit. vt arienas/aruolare dicẽtes. ꝓ adienas/ adiuolare. Unde ostenditur recte arcesso dici ab arcio/qõ nos accio dicimus. apud Virg. tamẽ li. iiii. geor. ꝓ attraho ponitur. Hinc pecudes armenta viros genꝰ omne ferarum. Quẽq; sibi tenuis nascentem arcessere vitas. Quanq̃ ꝛ arcesso ab arcio ꝓ accuso ꝓm quosdam esse possit. Salustius i iugur. Quo facilius iudicio regis Staticq; reliquorum: quos pecunie capte arcessebant: delicta patefierent. Simiuter vi:

Capesso. Facesso. Accerso. Arcesso.

so/is. a video/es. i. eo ad videndū. Teren. in echyra. Nō visam vrorē Pamphili cū in proximo sit egra. Idem in An. Id viso. tune an illi insanant? Ponitur etiam p videre. idem in Phor. Vultis ne eamus visere. Inde reuiso. prouiso. inuiso. et visito frequen. Et lacesso/is. a lacero i. eo. ad lacerādū vel prouoco. Salu. Pridie legiōes in monte positas lacessiuit. Virg. Efficiam post hac ne quēq; voce lacessas.

Lacesso.

Imitatiua.

Est imitatiuum/quod signat patrem imitari

I/patris iungas zo/vel sso. quædam & in or dant.

¶ Verbū im tatiuū est qō signat patrem imitor/ꝛ imitationē sui primitiui sīgt. vt patrizo vel patrisso. paternos mores imitor. Teren. in Adelphis. Laudo te testipho patrizas. abi/te virū iudico. Matrisso/as. matrē imitor. Vulpisso vel vulpizo. vulpinas fraudes imitor. Atticisso. atticeloquor. Plau. Nō atticissat/sed sicilissat. Grecisso/as grecos imitor. Et formatur a primo casu p̄mitiui in i/ adiuncto zo vel sso. vt a patri patrizo vel patrisso. Quedā formantur in or. vt philozophor/pharisophos imitor. ꝛ poetor/aris. i in poetica exerceo sive poetā ago. Enni⁹. Nūq; poetor/nisi podager.

Patrisso.
Matrisso.
Vulpisso.
Atticisso.
Grecisso.
Philosophor.
Poetor.

Diminutiua.

to syppe. to chat.

vt sorbeo/es. sorbillo. garrio/is. garrillo.

Diminuens, is, & es, in ulo mutat/vel in illo.

Præsenti patris: sensum patris minuitq;.

to rebuke. to deceyue.

Est primi flexus deme hinc suggillo cauillo

to go assaute. to tyde. to syppe.

Et catulo quarti/tituloq; titillo pitisso.

¶ Diminutiuū verbū est/quod in ulo vel i illo finitū. sui primitiui diminutionē importat. vt sorbillo/as. parū sorbeo Et formatur a scōa persona presentis indicatiui. mutādo is/vel es in ulo. vel in illo. ꝛ est prime declinationis. vt a garrio/is garrulo/as. i. parū garrio. Teren. in adel. Et cyathos sorbillās paulatim hunc producam diem. Ab hac forma excipiūtur hec. suggillo/as qō licet a sugendo ducatur. signat tamē et pcussu carnem maculo: q; succus/hoc est liuor deducatur. Inde suggillatus. i. pcussione maculat⁹ aut liuor. Plynius li. xxvij. Caseus recēs cū melle suggillato emēdat. Interdū suggillare est deridere. detrahere. accusare. reprehēdere. Liuius. Legati grauiter ferētes se suggillatos esse. Hiero. i prefatione pentatheuci. Qui me asserūt in. lxx. interpretū suggillatione noua p veterib⁹ cudere: nō dānocē. Caullo/as. ꝛ caullor/aris/depo. quanq; a caluo/is dicatur. sīgt tamē fallacia aut dolo vtor. Caullationē Cice. de ora. li. ij. accipit p generali quodā facetiarum genere. tanq; scomptate faceto ꝛ caullo dicaculo/vbi inquit. Duo sunt facetiarum genera. Alterum equaliter in omni sermone fusum. Alterū per acutū et breue. Superior caullatio: altera dicacitas nominata est. Catulo/is/ire. est gestire/ꝛ coitū maris appetere. Plautus. Quin meam vrorē vidi catulientē. Titulo/as. est titulū impono. Hiero. in plo. super psal. Sciendum est c. l. psalmos Dauid cecinisse/cuius alioum nominibus titulentur. Titillo/las. est per blandimēta ingero. prouoco. cōmoueo. vt fit/cū quis carnis pruritū sentit. Lactan. li. vj. his blādimētis/ꝛ inanitatibus titillat animas. Item pitisso/as qō sīgtione diminutiuū est: sed nō voce ꝛ sīgt parum gusto. Teren. Pitissando modo mihi quid vini assumpsit.

Sorbillo.
Garrulo.
Suggillo.
Caullo.
Caullatio.
Catulo.
Titulo.
Titillo.
Pitisso.

¶ Apparitiua.

Apparere notans/cum vocali præeunte.
vt albeo/es.albico/cas.
S/in ico vertit præsenti tempore patris.
.i albeo manifeste vel aperte.
Est primi flexus/patris actum signat aperte.
¶Apparitiuū verbū est/qō ico terminatū sui primitiui actū manifeste sīgt.ꝛ formatur a scō a persona ptesentis tpis indicatiui e/ra cum vocali preeūte. mutatis in ico. vt albeo/es. albico/cas. i. manifeste albeo. Fodio/fodis.fodico/as. i. manifeste fodio. Uellico. aperte vello. Nutrico. nutrio cum ceteris.

Albico.
Fodico.
Uellico.
Nutrico.

¶De formatione participiorū.
De participijs pñtis in ens & in ans.

Participans præsens/de imperfecto bene formes
vt amabam amans. docebam docens. loquebar loquens.
Pręterito/si bam/vel bar mutaris in ns.
¶Exceptio.
qō facit ambiens/entis.
Hinc tamen excipies(dempto ambio)eo queo nata
vt adibam adiens adeuntis. adeundi/do/dū. inquiens/euntis/eundi/do/dū.
Quę per iens/genitum per euntis, eundo gerundū
Donant. & præsens/absens de absum, quoq; pręsum.
¶De participijs præteriti temporis/&
prioris futuri.
temporis.
Præteriti/sic participans formato/supino
vt a doctu doctus. a doctu docturus.
V si coniūgas/rus participansq; futuri.
¶Exceptio.
a morior quod moritum in supino. ab orior qō ortum facit.
Mortuus hinc tollas moriturus sic oriturus
a fuo futū antiquo. verba que factū tum fm quosdam.
Fio futurus. & ex utum quædam per iturus,
Sic nosco ignosco/tamen ignoturus habetur.
¶Priscian⁹ docet quedā esse verba in utū supina formātia: quorū participia futuri formāt per iturus/ꝛ verbalia in itio. vt argutū arguiturus. tutū tuiturus. sputū spuiturus pluitū pluituruꝰ. Sall. in histo. Quos aduersum multi ex Bythinia volentes occurrere/falsum fūtū arguituri. Sed tuiturus videtur potius a tuitū/quod aliquādo a tueor ducitur. Similiter nosco facit nosciturus. sed(vt Ninuita censet) a noscitū antiquo supino. Itidē ignosco fm Prisonē frugi li. ij. anna. ignosciturus. vbi dicit. Quocūq; deliquisset/ignosciturū affirmabat. habetur ꝛ ignoturus fm regulam Cice. in Cato. in alio. Ignoturū alteri quod patrē/alteri qō tutorem secutus est. Catoli. v. ouige. Quod eorū nemo mihi ignoturus est.

Argnituruꝰ.
Tuituruꝰ.
Nosciturus.
Ignosciturus.

¶De participijs posterioris futuri in dus.
In dus participans formes ex participante,
Præte,& supina verboꝝ.

vt amantis. amandus.

Præsentis. geniti si tis mutaueris in dus.

¶ Formatio verbaliũ nominũ in or, us, io, ura, & trix.

Ex u/consecies in posteriore supino
Verbale or/simul us/vel io: iungatur & ura,
Ex to trix formes, tamen ex sor rarius exit.

Cultor. Cultus. Accessus. Luxus. Accessio. Connexio. Cultura. Cultrix. tõtrix. assistrix Possestrix.

¶ Uerbalia ior/tus/io/ura/ꝛ trix formantur a posteriore supino. hac ifa u/ mutata ior. vt cultor defensor. In us. vt cultus. i. ornatus. accessus. i aditus. luxus. i. libido In io. vt lectio. accessio. i. incremẽtũ. cõnexio. i. vnio siue colligatio. In ura. vt cultura. i. ornamẽtũ/aliqñ terre aratio. cũ agri syllaba iũcta. vt agricultura. In trix ho formãtur a bb alibus i tor/ versa i trix. vt a cultor cultrix. victor victrix. Pauciora sunt verbalia i trix a verbalibus in sor. sed sunt pleraq; in sor (vt diximus in de generib⁹) cõia duoꝝ legũtur tamen apud probos. tonstrix. assistrix ꝛ possestrix.

¶ Exceptio.

Quod dat itum vel ctum cum c, verbũ quoq; primæ
Atio verbali, sic participante futuri
Aturus præbet. demas seco sectio formans
Atq; secatio quod rarũ est, hinc cõsule Vallam,
Dant initor vel itus. legitur sed raro domator.

Sonatio. Sonaturus. Sectio. secatio Domi or Cubitor. domit⁹. cubit⁹.

¶ Uerba pme cõiugatiõis q̃ itũ vel ctũ cũ c/ in supino facũt verbale in atio potius q̃ in itio. ꝛ participiũ prioris futuri in aturus potius q̃ in iturus. vt sonatio sonaturus. plicatio plicaturus. nã. Demas hinc sectio a seco/qõ aliqñ licet rarius/secaturus. plicatio plicaturus. nã. Demas hinc sectio a seco/qõ aliqñ licet rarius/secatio format. autor est Ualla. Formãt verbalia potiꝰ in itor ꝛ itus/ q̃ in ator ꝛ atus. vt domitor/cubitor/domitus/cubitus. Tibullus solus dixit li. iiij. Te duce nõ alias cõuersus terga domator. Colu li. vij. Cubitorẽ bouẽ appellat q̃ sepe discũbit expugnaci cõtumacia. Hiero li. can. Cũ rex esset in accubitu suo. plyt. in. ot. Incubatu ola tonuerit. ola pemit. Idẽ. Domitura bouũ. Quiõ. de tristib⁹. Qui modo de tetrico referas domitore chimere. Sunt qui dicunt hec verba olim fuisse tertie. et ideo ia itor ꝛ itio ꝛ iturus licet rarius) reperiuntur.

¶ Annotatio de imperatiui modi formatione in qua sæpius oberrare solent grãmatistæ.

¶ Ama/doce/audi. ab amas/doces/audis. ablata s ifa. Lege a legis. ablata s/litera. ꝛ i/in e/versa. Dicim⁹ tñ fac. duc. fer. nã. vt patebit. In tertia pſona pſentis imperatiui amet ab amo. o versa in et legat a lego/o versa i at. doceat/audiat ab doceo/audio. o ꝛ sa i at. Prima pl'alis a tertia singulari/t littera versa i mus. vt amemus/doceamus legam⁹/audiam⁹/q̃ etiã sunt voces futuri optatiui. Tertia pl'alis a tertia singulari in. ifa ante t/interposita. vt ament/doceant/legãt/audiant. Secunda pl'alis a secũda singulari/addita te vt amate/docete/audite. Legite tamẽ a lege e/in i versa. Prima ꝛ tertia futuri a scõa pſentis impatiui. addita to syllaba. vt amato/doceto/auditolegito tamẽ a lege/e in i versa. Scõa pl'alis a scõa singulari/addita te syllaba. vt amatote/docetote/legitote/auditote. Tertia pl'alis a tertia pſentis idicatiui. addita o ifa. vt amãto/docento/legũto/audiũto. Antiqua sunt amantote/docetote/legitote/auditote. apud doctos.

¶ De formatione impatiui modi passiuę vocis.

Scõa pſtis impatiui passiui formatur a scõa activa/addita re syllaba. vt amare de

ere/legere/audire.q̄ eedē sunt voces infinitiui actiue vocis. Tertia tā singularis q̄ pluralis fiūt a tertijs actiuoꝝ/ addita ur. vt amet/ur amentur. docetur doceantur. legatur legātur. audiatur audiantur. Prima pīalis a pīma actiuoꝝ/ in r versa. vt amemur/doceamur/legamur/audiamur. Scōa pīalis a scōa pīalis actiuoꝝ te vsa i mini. vt amamini/docemini/legimini/audimini. Scōa ꝛ tertia futuri passiui a scōa ꝛ tertia actiui addita rīa. vt amator/docetor/legitor/auditor. Prima pīalis futuri/eadem cū presenti. Secūda pīalis a scōa pītis/ i finali versa in o. vt amamino/legimino/audimino/

¶ De defectiuis verbis & anomalis.

Confit confieri, suffit suffire leguntur,
Defit defieri tantum sic infit in vsu.

¶ Confit confieri p cōficitur cōfici. et suffit suffire p suffumigo. in vsu sunt apud autores. Macrobius. Oportet diē qui ex quadrantib⁹ confit intercallare. Virgil. iiij. Confieri possit paucis aduerte docebo. Idē. At suffire thymo cerasq; incidere manes. ¶ Defit et defieri/pro deest ꝛ desse. ꝛ infit p dicere incipit/ et p incipit in vsu reperiuntur. in reliquis vocibus deficiunt apud recentiores. Virgil. Nec mihi non estate nouum nec frigore defit. Teren. in hecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. Prisci dicit defio in loco passiui deficio habere. sed sine teste. Liuius li. i. Tum ita Tullius infit i. dicere incipit. Confit. Defit.

Ista forem, res, ret, rent. cum sibi compositiuis
Sunt optatiui coniunctiui quoq; voces,
Infinitiui fore temporis estq; futuri.

¶ Cōposita a forem sunt ista. afforem. i. adessem. Conforē. i. simul essem. Virg. Atq; vtinam rex ille afforet Eneas. Terentius. Spero cōfore. i. conuenire vel concordes esse/vel simul fore. Defore. i. defuturū esse. Sillius. Promittit q; viris nulli se defore testem. Profore. i. prodesse. Horatius. Que nocuere sequar/fugiam que profore credam. Abfore. i. abfuturū esse. Ouidius. Sumitur tamē aliqñ forem p essem ꝛ similiter sua composita. Forem. Afforem. Conforem. Defore. Profore. Abfore.

Faxo dat faxis faxit. pluraleq; faxint
.i. indicatiui. .f. temporis.
Pro faciam/primi estq; modi vox illa futuri,
Sic faxim flectes optatiuiq; futuro
Dic subiūctiui presenti tempore faxim.

Teren. Faxo tam hic aderit i. faciam. Liui. Nō faxitis deū velim fortunare. Cice. de se. Nemo me lacrymis decoret ne funera faxit. Teren. in Heau. Utinā dij ita faxint. Plau. Verbū eque faxo. Faxo.

Flecte modi primi sic optantisq; futuro
Ausim sic ausis ausit tantum simul ausint.

Liuius li. i. Necsi scham dicere ausim. i. audebo. Festus dicit ausis p audeas. Ouimeta. vi. Et nihil est quod non inopino captus amore ausit. Ausim. Ausis.

Presenti salue & saluete modi imperialis
Salueto flectas & saluetote futuro.
Infinitiui presens saluere dabitq;
Atq; modo simili variabis aueq; valeq.
Saluebis Cicero. Valeant Terentius inquit.

¶ Cice ad Atticū. Saluebis a meo Ciceron. Lectū est apud antiquos saluos salueat ꝛ saluent. vt Plautus in truculento. Teren. Ualeant qui inter nos discidium Saluere.

Auē. Uale. Salue. volunt. Idem. Jubeo te saluere. Dicimus aue ipsi venientes. etiā aduenienti. Dicimus vale/ꝛ aliqñ salue recedēti. Et ꝺr aue ab aueo/es. i. cupio. et pre nimia cupiditate gaudeo. vt sit Aue gaude ꝛ letare. Nō aūt ꝺr ab a. i. sine/ꝛ interiectione veh. vt barbari quidam censent. Marti. Jam satis est nō vis apher auere vale. Idē. Mane tibi pro me dicet auere liber.

Aio. Præsenti aio & ais. simul ait format & aiunt.
Imperfecto aiebam cum socijs, & aisti
Perfecto, vel aistis. ai modo & imperitanti.
Optatiui aias iat iamus iantq; futuro.
Aiens participi, sed cætera non parit vsus.

Gelli. li. xvi. Siue aias/siue neges herebis i captione. Aug. dixit aisti. ꝛ aistis. vos adijcientis in malo aistis. Plau. vt ai. vel nega. Cice. de fi. bo. Quasi ego curem qđ ille aiat/aut neget Priscianus a. amus dixit li. j. cōstruc. Sabellicus arbitratur legendū esse apud Catullū. a te pro dicite. Apulei. vi. meta. Sic aiens crystallo deco latum vasculum tradidit. Cicero in topi. Contraria aientibus inquit.

Cedo. Præsenti tantum cedo dic, cedite imperitantis.
¶ Cedo cuius prima corripitur est vox tantū imperatiui pro dic vel da format cedite pro dicite vel date. Terē. in Eunu. Quid factū est/cedo. Idem in phor. Tu mihi argentū cedo. Cedite ratius: nisi apud Plautū. pro quo vetustissimi cete protulerunt. teste Marcello. Ennius in Medea. Salucte optima corpora. cete manus vestras/measq; accipite.

Flecte diunt pro dent optatiuiq; futuro.
¶ Diunt poticū. vox sola futura optatiui: a quo perdiunt. apud Teren. non rarū. Dij tibi exitiū diūt. in An. Alibi in Eu. Ut oēs dij deeq; eum perdiunt.

Gignit ouat vel ouans & ouatio cætera raro.
Et licet aduerbum visum, verbum dat amabo.

Ouat. Ouans. Ouatio. Ouo/as. Amabo. ¶ Ouat phocas solum ponit tertie persone defectiuū/ cuius participiū ouās ꝛ verbale ouatio. i. parui triūphus. reliqua parū sunt in vsu. Licet aliq; dicāt. Ouo ouas ouat. rē. Parce tamen vtendū est qđ apud autores rarū. Ouat. i. letatur. gaudium vociferādo vel canendo mōstrat. Amabo (autore Ninuita) integrū est. qꝛ deducitur ab amo/as. Nec est propriū aduerbiū vel interiectio. licet vtriusq; vice blandiendi fungi videatur. Regit enim post se actū casum. vt amo. ꝛ penul. pducit sem; per: comicis valde familiare. Cice. li. vi. epistarū. Amabo te cura et cogita.

Quattuor hęc odi memini cœpi quoq; noui.
.i. indicatiui.
Pręterito primi variato modi reliquisq;
Temporibus ductis ab eo: sensum retinebunt
Voceq; præteriti, præsentis præteritiq;
Flecte memento modiq; futuro/tote secundi.
A cœpi cœptus deducitur. osus ab odi.

Odi. ¶ Odi. i. odio pisequor. frequēs (odio/is. rarus apud ethnicos) sm qđā vox est pis

teriti ꝛ sensum habet presentis imperfecti ꝛ preteriti. i. odio odiebam. odiui. ꝛ inde osus osurus / et osor Cicero tamē odio / is. est vsus ii. de oratore. Aut odiant / aut diligant. Seneca de virtu. Neminē odias. Hiero. in psal. Odium omnem vitā iniquitatis. Ab osus participio perosus ꝛ erosus. quorū verba erodi et perodi exoleuerunt. Plau. Inimicos esse sum. Virg. Si non dū erosus ad vnū troianos. Naso. Ille perosus opes. ¶ Cœpi cū œ diphthongo a cœpio antiquo / p incipio. quod apud antiquos in vsu erat. Teren. in Adel. Ser totis mēsibus obsecissem quā hic cœperet. Cato. Cœpiam seditiosa verba loqui. Nūc p̄terito eius p presēti vtimur cū deductis cœperā. perim. pissem / ro. pisse. cœptū ire. Et cœptū / pti. qō est p̄incipiū. Ouid. Dij cœptis aspirate meis. Cœpi cū æ diphthongo est preteritū solū a capio. vnde captus participiū. sed a cœpi cœptus. Osus. Perosus Capi.

Quęsumus a quęso, sed quęsit quęsere raro.

¶ Queso vox presentis indicatiui dat solū quesum⁹ pro rogo et rogam⁹. cetera exoleuerūt. Politianus p i / quęsimus scribit. Olim enim integrū fuit queso / sis / quęsui quesitum vel quesum. author est Niniuita. Infinitiuum quesere. Queso.

Inquio siue inquam presenti quis quit iuntq;.

Perfecto inquisti simul inquit. ficq; futuro,

Formaties vel iet, modo & iuque. iatq; secundo

Inquiat optantis tantum deflecte futuro.

Participans dat iens / nec in vsu plura reperta.

¶ Cicero de se. Ne inquit et inquam sepius interponerētur. Cice. de ora. li. ij. Aucupari verba oportebit / inquio vt ea quesīt frigidiora vitemus. Persius. Hoc iuuat hic inqs / veto quisq; faxit oletum. Iuue. Quādo artib⁹ inqt honestis. Cice. i verrē. Vbi sunt Pamphyle inquisti schyphi? Idē. ij. de ora. Tu vero inqsti molest⁹ nō eris Inquies inquiet. Inquam apud Boetiū frequēter occurrent. Inquam etiam interdum sigt dixi. Teren. Ab te emittere multū eam inque. Cice. in. iiii. ad herē. Quid enim tibi vis aliquis inquiat. Plautus in aulu. Ita dij faxint, inquito.

Todes pro si audes, capesis sic / pro capesi vis.

Sultis / si vultis. sis si vis. iunge apage (&) sis

Pro remoue si vis: voces sunt imperitantis

¶ his defectiuis vtūtur poete ꝛ comici p̄sertim. ꝛ iterdū alij ad vitandū arrogāti am: qz superbū foret maiorib⁹ imperare. Et qz crebra sunt / nō opus erit testionijs Apagesis pen. cor sigt abduc / vt remoue si v. s. fm Niniuitā. cauesi vis. Apuleius. Apagesis tam cruentos deos. Metri causa interposui ꝛ / sylla bicon p temesim.

Nocte scit ningit luce scit sicq; die scit.

Atq; gelat ternæ hæc impersonalia vocis.

¶ Hec impersonalia (authore Phoca) carent futuro imperatiui / gerundijs / et participijs.

¶ Annotatio.

¶ Explicit et explicuit solus Alexander ponit q̄ a probis authorib⁹ censentur barbara. Nā latini dicunt liber est explicitus / aut finitur. Marci. in apophoretis. Ueribus explicitum est omne duobus opus.

¶ Annotatio de antiquis.

¶ Si quis omnē antiquitatē diligenter pscrutari vellet multo plura inueniret anomala et edyptica. Ut excessis / pro excedas. irritassis pro irritres. prohibessis / pro prohibeas. locassis / pro locaueris. dias / pro des. credius pro credas. supplicassis / p supplices. negassis / pro neges. taxis / p tāgas. adassint / p adigāt. sine numero id genus alia sunt apud Plau. ꝛ vetustissimos. vt vitet p veniat. Plau. Dij te seruassint

Idem. Id Iuppiter prohibessit. Teren. Caue quoq; ei isthoc excessis loco. pro ecfe das. Uarro. Caue meū taxis librum. Que omnia sunt fugienda nobis.

Dor der for furo fer/simplex nunc abdicat vsus.

¶ Hec simplicia dor et der passiuū a do das. for faris. furo i. insanio. fer a for faris; in coniunctiuo non sunt in vsu. sed in compositione vsitantur. vt perfundor. a for.

De verbis apocopen patientibus.

Dic duc fac & fer/dico duco facio fert

Donant cum natis. facio formant fice nata.

¶ Hec quattuor verba patiuntur apocopen in scōa singulari imperatiui modi tm. nā i plāli integrā seruāt formā vt a dic dicite. duc ducite. fac facite. excepto hoc ver bo fer a fero qō facit ferte. Similiter eorū cōposita eādē apocopen patiunt. vt ad duc adducite. pter facio cōposita q̄ integram seruāt formā. vt efficio efficite. cōficite.

¶ De verbis syncopen patientibus.

vt amaui.

Verbis quæ primi flexus ui præterito dant

vt amarī pro amauisti. vt amastis pro amauistis.

Præterito numeri persona vtriusq; secunda

vt amarunt pro amauerunt.

(Vi dempto) & terna plurali syncopa fiat,

vt amaram/amassem/amarim/amaro/amasse. in oibus personis.

Temporibus reliquis ab eo ductis fit vbiuis.

vt cupiui/audiui.

Verbis quæ terni aut quarti iui præterito dant.

vt cupis/audis. in oibus personis vtriusq; numeri.

Preterito (subtracto u (syncopa fiet vbiq;

cupieram. issem. rim. ro. isse. audieram/issem/erim/ero. isse.

Temporibus cunctis ab eo reliquis quoq; ductis.

triui. siui.

Syncopa non fiet quando bissyllaba vox est.

a scio. a noui. a flo. a fleo.

Ni sciisti nosti flasti flesti. tamen isti

Martialis. Equora per scyllē magnus comes exulis isti.

Pro iuisti legitur, dixti generis reliqua eius

Teren. Qui dixti pulcre.

Quandoq; inuenies vsurpauisse poetas.

¶ De verbis anomalis.

Uerbum anomalū vel anorme/est qō cōtra alios regulā formatur. vt Sum/es/fui. Sum sic declinatur. Sum es est. plāli sumus estis sunt. Imperfecto erā eras. rē. Perfecto fui fuisti rē. cū ductis fuerā erim/issem/ero/isse. habet pteritū ab ātiquissimo verbo fuo/is. i. sum es. Cui⁹ adhuc aliqua reperiunt apō Plau. rīpm etiā Virg. eneid. xj. Tros rutulusve fuat nullo discrimie habebo. Plau. in am. Ne quisq̄ tam audax fuat homo. Idē in cap. Caueto ni irat⁹ fuas. Futuro ero eris rē. Imperatiuo mō sis vel es sit. plāli simus sitis vel estis (aliqñ site) sint. Ter. in an. Bono alo es. Virg. huc ades formose puer. Plau. in Curcu. Site mihi volētes ppitie. sed crolenit. Futuro esto. plāli simus estote sunto. Optatiuo essem esses. rē. Futuro optatiui. rī presēti iunctiui. sim sis rē. Infinitiuo presenti esse. pfecti fuisse. Futuro futurus. Ens i vsu doctorū non est. a dialecticis vsitatū. Sū caret gerūdijs rī supinis. Potēs nomē est

Fuis.

Esto.

participio presens ⁊ absens. Cetera cōposita caret gerūdijs/participijs/⁊ supinis

¶ Adsum ades adest. assumus/adestis assunt. Imperfecti aderam. pfecti affui. affuerā. adero. Imperatiuo adsis vel ades(nō assis). Sic prosum prodes prodest. ⁊c. profui. ⁊c. Possum potes potest possumus potestis possunt. poteram. potui. potero. Ueteres dicebant potessim. potissem. ⁊c. pro possim possem. Et potestur poteratur possetur. p potest poterat possit. hīs et similibus scatet Plautus. Celi⁹ cū suis cōtemporaneis. Reliqua cōposita declinātur vt sum. Adsum.

¶ Uolo vis vult. pl'ali volumus vultis volunt. Impfecto volebā/bas/bat. ⁊c. Perfecto volui/isti. ⁊c. cū suis deductis. vt volueram. erim. voluissem. voluero. Futuro volam les. ⁊c. Imperatiuo caret. qr voluntas est libera neq; impari potest. Licet Diomedes dixit volito tote. Alq. facvelis. nō sunt in vsu. Opta. etiā velle les. ⁊c. que voces sunt imperfectiui. subiūctiui. i. futuro optatiui veli velis. ⁊c. Infinitiuo velle. Supino ⁊ gerūdijs caret teste Phoca. Licet aliqui(nullo authore)dicant volitum volitmus. Uolo.

¶ Malo mauis mauult. Plurali malim⁹ maultis malunt. Impfecti malebā. perfecti malui. cū deductis maluceram. maluerim. maluissem. ro futuro malam les. ⁊c. Quinti. li. i Qui grecā figurā/nō latine/sed citra repreh̄ensionē loquetur. Impa. caret. Opta. mallē. maluerim. maluissem. malim. pūcti. malim. mallē. rim luisse. ero. Infini. malle. maluisse. ceteris caret. Leges apud vetustissimos nō imitāda mauelim et mauellem. Plau in aulu. Mori sese mauolet. Idē in amphi Experiri ibīque mauellem. Nolo similiter inflectitur. Nolo nōuis nōuult nolumus nōultis nolunt Imperfecto nolebā. preterito perfecto nolui. nolucrā cū aliis deductis. vt noluerim luissem. ero. luisse. Futuro nolam les. ⁊c. Imperatiuo noli nolite. futuro nolito tote. Optatiuo nollem. noluerim. luissem. futuro nolim. Coniunctiuo nolim. nollē. erim/luisse. ero. Infinitiuo nolle. noluisse. reliq; nō sūt in vsu. Nolo.

¶ Fio. i(. i. efficior)fis fit. ni. more quarte cōiugationis irregulariter tamen. Preterito factus sum cū deductis tēporibus. Impatiuo caret. vel fm quosdam mutuatur a futuro optatiui fias fiat. ⁊c. Nā fi fite ⁊ fitote raro(nisi apud antiquos)leguntur. vt apud plautū ⁊ Catonē. Ueteres fitur ⁊ facitur ⁊ facesseter ⁊ alia multa dixere(vt probat Priscianus)que exoleuerunt. in reliquis fio per quartam coniugationem declinatur.

¶ Eo ⁊ queo per quartā cōiugationē ⁊ nihil anomalū habēt: nisi ibam/quibā/ibo/quibo. ⁊ in quibusdā tēporib⁹. vt personis scbam vocalem p tertia. vt Eo is it. pl'ali imus itis eunt. Impfecti ibam. pfecti iui. cū aliis deductis. ueram. issem rim. rosse. Futuro eam/ies/iet. ⁊c. sed vsitatius ibo. bis. ⁊c. Quanq; antiqui illud futurū in iho enunciauere. tam tamen exoleuit: nisi in ibo ⁊ quibo. Cecilius. audibis male si male dicis mihi. Proper. Lenibunt tacito vulnera nostra sono. Apud plautū est frequēs. Impatiuo I eat. eamus ite eant. Futuro ito eam⁹ itote cunto. Opta. irē. iuerim. iuissem. eam. Coniūcti. eā. irē. iuerim. iuisse. iuero. Infinitiuo ire. iuisse. iturū esse. Gerūdia. eundi/do/dū. Supi. itum itu. Participia iens iturus. Sic et queo variatur. Cuius gerundia non legimus/sed nec a veneo participia. Eo. Queo.

¶ Edo es est. In pl'ali edim⁹ editis edūt. Edebā. edi. ederā. edam. Impatiuo es vel ede edat. pl'ali edam⁹ este vel edite edāt. Futuro esto vel edito. pl'aliter edam⁹ esto te vel edito te. edūto vel tote. Opta. eem. ederim. edissem. edam. Cōiunc. edā. essem. ederim. edissem. edero Infi. esse edisse. esurū esse. Gerū. edēdi do/dū. Supi. esum. surī⁹ estū/stu. Parti. edēs esur⁹ vel estur⁹. Passiuū eius regulare est. nisi q estur pro editur. Cōposita eius eandē sequunt formā fm quosdā. vt comedo comes comest. Exedo exes exest. Uirgi. iiij. enid. Quid delubra iuuāt; est mollis flāma medullas. est pro edit. idē. i. geor. Ut mala culmos esset rubigo. esset p comederet. Plau. i mūte. Es/bibe. es. i. comede. Mar. Si vis esse satur/nām potes eē pāpū. Qui. i. de pōte Estur vt occulta vitiata putredine nauis. Plau. veniat senex quē abstētē comes. Cice. p hortē. q̄ sepe ipse comest. Idē. Egritudo lacerat ⁊ exest mentē. Pli. Comesse se eius stib⁹ nō est prodigiū. Cice. p sextio. ⁊ bona solus comesset. Idē p L. Flac. Quasi bona comesse Rome nō licere. Apud veteres edo regulariter declinabat. teste Seruio sup illud. v. enei. Nō media de gēte phrygū exediſſe/nephādis. vbi etiā bt es a sum corripi/ab edo pducti. Hiero. in sacris q̄s vetustā p̄iugationē imitat. vt in illo. q̄s plātat vineā ⁊ de fructu ei(nō edit. alibi. Uincēti dabo edere de ligno vite. Seruio consensit Diomedes. vñ meli⁹ dicem⁹. comedo comes/q̄s comedo comedis. Estur. Comest. Exest.

De iis verbis q̄ in prima pſona duplicit efferūtur ⁊ idē signi.

to make harde. cõiugationis. vt dureo. denseo.

Sunt duro & denso primę/per eo q; secundæ
.s. passiua.

Sunt primæ actiua hæc, quando sunt neutra secundæ.

.i. cõgrego. .s. cõiugationis. to vnyte or knyt togyder.

Est vno primæ, sed crebrius vnio quartæ.

¶ De verbis tã primæ q̃ tertię cõiugationis in prima persona cõfusis/in significatione diuersis.

Primi nunc flexus sunt isthęc/nunc quoq; terni.

das (to laye a
las(to call) das(to cõmaunde) las(to cõmaunde) ras(to lokke) grounde werke)
lis(to dryue) dis (to ete or chyue) lis(to dryue) ris(to sowe) dis (to powre)

Appello mando compello sic sero fundo
to saye. to dedycate. to wyll.

Dic dico dicis/dico sicq; dicas: volo viscp
to flye. to bequethe. to rede.

Dic volo sicq; volas, lego legas, lego gisq;.

Esto lauo primę, ternæ quandoq; repertum.

Dic pinso pinsis, legitur pinsas quoq; raro.

Lauo. ¶ Lauo olim erat terne. Nota. Phebe qui tãto lauis amne crines. Idem. Ora mænusq; tua lauimus Feronia lympha. Similiter puso nunc tertie, olim erat primæ Calphurnius. Dicitur et nigrum pinsare legumine panem.

to swage. to cut/to kyll/to bete/to gyue place.

Sedo per s/primę, cedo per c/quoq; ternæ.

¶ De ijs quæ sunt tã secũdæ q̃ tertiæ cõiugationis.

Nunc terni flexus, nunc sunt hęc verba secundę

.i. tergeo. caueo. strideo. fulgeo. to behoue.

Tergo cauo strido sic fulgo ferbeo ferbo

conniueo. excelleo. ferbeo. oleo. frigeo.

Conniuo excello forbo iungas olo frigo

Vngo deflectes vngis simul vnguo dat vnguis.

¶ De ijs quæ confusum habent præteritum.

Prętęritum retinent confusum quæ comitantur.

Pasco pauet paui dant, cresco cernoq; creui.

Pendeo pendo pependi, tendeo tendo tetendi.

Mulceo mulgeo mulsi. luceo lugeo luxi.

Vult acet ac acuit acui, pateo patiorq;

Et pandor passus, frigo quoq; frigeo frixi.

Versus formabunt ambo verror quoq; vertor

¶ FINIS.

¶ Lõdini in ędib⁹ VVinãdi de VVorde. xxvj. supra sexq; millesimũ nostrę redẽptiõis anno, Ad idus septẽbres.

BIBLIOTECA BODLEIANA